

ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
กับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

นายณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2564

The Effects of Learning Management Basing on Integrating
Communicative Language Teaching with Learning Strategies to Develop
English Speaking Ability of Grade 9 Students in Schools under
the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Si Thammarat

Mr. Narongrit Suttirak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Education Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
กับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครศรีธรรมราช

ชื่อและนามสกุล นายณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์

แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2565

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล สุรนนครินทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ศษ.ศษ.

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์ รหัสนักศึกษา 2622100564

ปริญญา ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ้ง

(2) รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เยี่ยมขันติถาวร ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน และ 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียน ร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนธราภิวัฒก์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษา

Thesis title: The Effects of Learning Management Basing on Integrating Communicative Language Teaching with Learning Strategies to Develop English Speaking Ability of Grade 9 Students in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Si Thammarat

Researcher: Mr. Narongrit Suttirak; **ID:** 2622100564;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Thesis advisors: (1) Dr. Areerug Mejang, Associate Professor;

(2) Dr. Sita Yiemkuntitavorn, Associate Professor; **Academic year:** 2021

Abstract

The objectives of this research were to: 1) compare English speaking ability after learning of grade 9 students between the groups learning through communicative language teaching, and integrating communicative language teaching with learning strategies; and 2) compare attitudes towards English speaking after learning of grade 9 students between the groups learning through communicative language teaching, and integrating communicative language teaching with learning strategies.

The research samples consisted of grade 9 students in the academic year 2022 at Ronphiboonkiatwasuntharaphiwat School, consisting of 2 classes with 30 students in each, obtained by multi-stage sampling. Then, the groups were divided into the controlled group and the experimental group by simple random sampling. The employed research instruments included learning management plans based on communicative language teaching, learning management plans based on integrating communicative language teaching with learning strategies, an English-speaking ability test, and a questionnaire to assess attitudes towards English speaking. The data were analysed using the mean, standard deviation, and t-test.

The findings were as follows: 1) the English speaking ability mean score after learning of the students in the group learning through integrating communicative language teaching with learning strategies was higher than those of the students in the group learning through communicative language teaching at the .05 level of statistical significance; 2) the attitudes towards English speaking after learning of the students in the group learning through integrating communicative language teaching with learning strategies was higher than those of the students in the group learning through communicative language teaching at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Communicative Language Teaching, Communicative Language Teaching with learning strategies, English speaking abilities, Attitudes towards English speaking, Secondary education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์และเอาใจใส่ของ รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางการศึกษา และการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อันก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการวิจัย นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์ รวมทั้ง ผลักดันให้ผู้วิจัยมีกำลังใจ เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิยะดา พรหมจิตต์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาในการตรวจพิจารณาเรื่องมีอิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเหล่าคณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนธราภิวัฒก์ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือทำให้สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างราบรื่น

สุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว และกัลยาณมิตรทุกท่านที่คอยผลักดันสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้

ณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์

สิงหาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
การสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	9
กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	23
เจตคติต่อการเรียน	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการ แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	53
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลัง เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตาม แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการจัดการเรียนรู้โดย บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	54
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
สรุปการวิจัย	58
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	77
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	78
ข สำเนาหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	80
ค ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
ง ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือ.....	115
จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	128
ประวัติผู้วิจัย	145

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ประเภทของกลวิธีการเรียนตามแนวคิดของ Oxford (1990).....	28
ตารางที่ 3.1 การเปรียบเทียบกระบวนการเรียนการสอนระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน.....	47
ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	53
ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	54

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีบทบาทในฐานะภาษาสากล (Possu, 2021) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนไทย มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวันในสังคมโลก เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก รวมทั้ง ภาษาอังกฤษยังเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับการตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก อันนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้และการเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (Ilyosovna, 2020) โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 อันได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ (Rao, 2019) เป็นทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Megawati & Mandarani, 2017) เนื่องจากเป็นการถ่ายทอดทางความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและตอบสนอง เป็นทักษะที่ใช้ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการทำธุรกิจต่าง ๆ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) อีกทั้งเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทักษะอื่นได้ (Molina, 2019)

แม้ว่าทักษะการพูดจะมีความสำคัญ แต่ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนไทยยังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา โดยเฉพาะความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (นงลักษณ์ แพ่งเรือน, 2558) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหวังของหลักสูตรที่เน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของภาษา ความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก

ทักษะการพูดของผู้เรียนจึงขาดความคล่องแคล่ว (fluency) และขาดความถูกต้อง (accuracy) (นภัทร มะอาจเลิศ, 2560; Parnroch, 2018; Phueakphud, 2019)

ปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ที่พบว่า ผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง ปริมาณข้อความในการสื่อสารน้อย ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนไม่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว มีความพยายามในการสื่อสารน้อย และไม่กล้าสนทนาต่อเนื่อง จึงไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้ (Secondary Educational Service Area Office 12, 2018) นอกจากนี้ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2564 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยในระดับเขตพื้นที่การศึกษา คือ 34.14 จาก 100 คะแนนเต็ม และเมื่อพิจารณา รายละเอียดแล้ว พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในทุกมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) จึงมีความจำเป็นต่อผู้สอนในการหา นวัตกรรมหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้เสนอแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากเป็น แนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาใน สถานการณ์จริงที่มีโอกาสในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ เพียงแต่นั่น ความสำคัญของการใช้ภาษา มากกว่าความรู้ในตัวภาษา นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องของ ความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นเสนอเนื้อหา (presentation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำความเข้าใจความรู้ในตัวภาษา อันได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ 2) ชั้นฝึกปฏิบัติ (practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาผ่านแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ทางภาษา โดยที่ผู้เรียนยังไม่ต้องผลิตภาษาด้วยตนเอง และ 3) ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องผลิตภาษาด้วยตนเองผ่านสถานการณ์เสมือนจริง อย่างไรก็ตาม แนวการสอนดังกล่าวก็ยังมีข้อจำกัดบางประการ คือ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจดจำการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในขณะที่ผู้เรียนยังไม่เกิดความเข้าใจใน รูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และไม่เน้นการสอดแทรกวิธีการที่จะนำมาช่วยในการ สื่อสารเพื่อชดเชยมิให้การสื่อสารหยุดชะงัก (Rumbouw, 2021)

แนวทางหนึ่งที่จะสามารถลดข้อจำกัดของแนวคิดดังกล่าวข้างต้น คือ แนวคิดเกี่ยวกับ กลวิธีการเรียน ซึ่งกลวิธีการเรียนนั้น เป็นกระบวนการคิด หรือการกระทำเฉพาะ ที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วย ทำให้กระบวนการเรียนรู้ของตนเร็วและง่ายขึ้น สนุกกับสิ่งที่เรียนรู้ พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990; Murdewi, 2021) โดย Oxford (1990) ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้จัดแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลวิธีโดยตรง (direct strategies) คือกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับตัวภาษาโดยตรง ซึ่งต้องใช้กระบวนการทางสมองด้านภาษา ประกอบด้วย กลวิธีการจำ (memory strategies) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บรวบรวมความรู้ทางภาษาไว้ในสมองเพื่อที่จะนำมาใช้เมื่อต้องการ กลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) เป็นกลวิธีเกี่ยวกับการทำความเข้าใจภาษาและสร้างภาษาใหม่ด้วยวิธีการต่าง ๆ และกลวิธีการชดเชย (compensation strategies) เป็นตัวช่วยในการทำความเข้าใจและแสดงออกทางภาษาได้ทั้งที่มีข้อจำกัดในตัวภาษา และ 2) กลวิธีโดยอ้อม (indirect strategies) คือกลวิธีที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาโดยตรง ช่วยสนับสนุนและกำกับดูแลวิธีการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลวิธีการรู้คิด (metacognitive strategies) เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ กลวิธีด้านอารมณ์ความรู้สึก (affective strategies) เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อควบคุมอารมณ์ และทัศนคติในการเรียน และกลวิธีด้านสังคม (social strategies) อันเป็นวิธีการที่ส่งเสริมด้านปฏิสัมพันธ์และเข้าใจผู้อื่น ซึ่งนักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นว่า กลวิธีโดยตรงเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและตัวภาษาโดยตรง ทำให้การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนได้ผลกว่ากลวิธีโดยอ้อม (Naeimi & Foo, 2015)

จากการศึกษา มีงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่นำแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนไปฝึกฝนให้กับผู้เรียนทั้งในระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา อาทิ การศึกษาของ Suwannasit (2018) Wael, Asnur and Ibrahim (2018) Grisales and Cruz (2017) Abualzain (2016) และ Lihua (2015) ที่นำกลวิธีการจำ (memory strategies) กลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) และกลวิธีการชดเชย (compensation strategies) ไปสอนให้กับผู้เรียน และพบว่าผู้เรียนมีความสามารถหรือทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นโดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และเนื่องจากกลวิธีการเรียนนั้นมีความสำคัญจึงมีนักวิชาการเสนอแนะว่า ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตน (Anwar, 2020) และควรนำมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน (Xiao & Lynch, 2017)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนพัฒนาการจัดการเรียนรู้เดิมของตนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มาใช้ในการเรียนการสอนผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

3. สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

3.1 ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.2 ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้มี 4 ประการดังนี้

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10,909 คน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอน แบ่งเป็น

- 1) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2) การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 2) เจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เป็นเนื้อหาที่เน้นทักษะการฟัง-พูด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่น (Introducing Someone) การพูดชื่นชมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของผู้อื่น (Complimenting Someone's Clothes and Accessories) การพูดเพื่อขออนุญาต (Asking for Permission) การซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (Shopping for Clothes) การถาม-ตอบเกี่ยวกับเส้นทาง (Asking and Giving Directions) การจองห้องพักในโรงแรม (Reserving a Hotel Room) การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม (Ordering Food and Drinks) และการพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในอดีต (Talking about Activities in the Past)

4.4 ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 18 คาบ โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดขั้นตอนและกิจกรรมของการสอนทักษะการฟัง-พูด เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์กับการฟัง-พูดในชีวิตจริงได้ โดยประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 *ขั้นการนำเสนอ (presentation)* เป็นขั้นที่ผู้เรียนเตรียมความพร้อม และสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือให้ความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างใหม่

5.1.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice) เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง-พูดแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำด้านความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา อาทิ กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ

5.1.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์เสมือนจริง โดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น

5.2 กลวิธีการเรียน หมายถึง พฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความรู้ในตัวภาษาได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมั่นใจ และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ได้เมื่อต้องการ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 กลวิธีดังนี้

5.2.1 กลวิธีการจำ (memory strategies) คือ กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำข้อความรู้ในตัวภาษาไว้ได้ และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ได้เมื่อต้องการ โดยการใช้จินตนาการและเสียง

5.2.2 กลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) คือ กลวิธีที่สร้างความเข้าใจภาษาและโครงสร้างใหม่ โดยการวิเคราะห์และใช้เหตุผล

5.2.3 กลวิธีการชดเชย (compensation strategies) คือ กลวิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้ระหว่างการแสดงออกทางภาษาแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในภาษาที่เรียน เพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก โดยการชดเชยข้อจำกัดในการพูดและเขียน

5.3 การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกลวิธีการเรียน หมายถึง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดขั้นตอนและกิจกรรมของการสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีการบูรณาการกลวิธีการเรียนในแต่ละขั้นของการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้กับการฟัง-พูดในชีวิตจริงได้ โดยประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ขั้นการนำเสนอ (presentation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือให้ความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างใหม่ ซึ่งมีการบูรณาการกลวิธีด้านความเข้าใจ โดยการวิเคราะห์บทสนทนาแล้วฝึกพูดถาม-ตอบ

5.1.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice) เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง-พูดแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำด้านความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา อาทิ กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล การสัมภาษณ์

5.1.3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์เสมือนจริง โดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งมีการบูรณาการกลวิธีการชดเชย โดยการแสดงตัวอย่างของการใช้ท่าทางก่อนที่จะสนทนาตามบทบาท การฝึกพูดอ้อมหรือใช้คำเหมือนก่อนที่จะสนทนาในบริบทที่กำหนด และการบูรณาการกลวิธีการจำ เป็นการฝึกสนทนาโดยใช้แอปพลิเคชันตีกต็อก (TikTok)

5.4 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถโต้ตอบหลังจากการส่งหรือรับสาร พูดอธิบาย และพูดสนทนาได้ ซึ่งวัดจากการสัมภาษณ์ การให้พูดอธิบาย และการให้สนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่น การพูดชื่นชมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของผู้อื่น การพูดเพื่อขออนุญาต การซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย การถาม-ตอบเกี่ยวกับเส้นทาง การจองห้องพักในโรงแรม การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม และการพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในอดีต โดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และประเมินโดยใช้เกณฑ์ความเร็วในการตอบคำถาม ความคล่องแคล่ว ความถูกต้องในภาษาที่ใช้ เนื้อหาสาระในการพูด การออกเสียง และการแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

5.5 เจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียนทั้งในด้านบวกหรือด้านลบต่อการพูดภาษาอังกฤษ โดยการแสดงความคิดเห็นผ่านแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ
- 6.2 สามารถเป็นแนวทางให้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยสามารถใช้การบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนในการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. การสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความสำคัญของทักษะการฟัง-พูด
 - 1.2 องค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูด
 - 1.3 ขั้นตอนของการสอนทักษะการฟัง-พูด
 - 1.4 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง-พูด
 - 1.5 การวัดความสามารถในทักษะการฟัง-พูด
2. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.4 ประโยชน์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เจตคติต่อการเรียน
 - 3.1 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน
 - 3.2 องค์ประกอบของเจตคติต่อการเรียน
 - 3.3 ประเภทของเจตคติต่อการเรียน
 - 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดเจตคติต่อการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. การสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความสำคัญของทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน ทักษะการฟัง-พูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก นักวิชาการได้อธิบายความสำคัญของการฟัง-พูดไว้หลากหลาย ดังนี้

ทัชชกร สุขะวันดี (2559) กล่าวว่า การฟัง-พูดเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพราะผู้ฟังต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน และผู้พูดต้องตอบโต้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร โดยสองทักษะนี้ไม่สามารถแยกจากกันได้

นินา อีสมิง (2560) กล่าวว่า การฟัง-พูดจำเป็นต่อการทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน ต้องอาศัยการรับรู้ การจับใจความ และการตีความ จนสามารถตอบกลับโดยใช้คำ วลี หรือประโยคเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก หรือความต้องการให้อีกฝั่งได้รับรู้

กฤตยา สุขประเสริฐ (2562) กล่าวว่า การฟัง-พูดเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางภาษาในการสื่อสารของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป หากขาดทักษะการฟัง จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ได้ การสื่อสารจึงไม่เป็นที่เข้าใจกัน

บัณฑิตกา จารุมา และพะยอม ก้อนในเมือง (2563) การฟัง-พูดเป็นการถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึกไปยังผู้ฟังจนผู้ฟังเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้พูด และสามารถตอบกลับเพื่อสะท้อนความเข้าใจนั้นได้

Idrissovaa, Smagulovaa and Tussupbekovaa (2015) การฟัง-พูดทำให้ผู้ฟังและผู้พูดสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ หากขาดทักษะการฟัง-พูด ผู้ฟังและผู้พูดจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารได้

Kang (2016) กล่าวว่า การฟัง-พูดเป็นกระบวนการรับรู้และทำความเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน จนเกิดการโต้ตอบทางภาษาที่ประกอบไปด้วยการส่งและรับข้อมูล หากไม่เข้าใจในสิ่งที่ฟังก็ไม่สามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง

Lopez (2019) กล่าวว่า การฟัง-พูดเป็นทักษะที่ต้องใช้ในการทำความเข้าใจคำพูดของผู้อื่น และสามารถตอบกลับโดยใช้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ

Molina (2019) กล่าวว่า การฟัง-พูดทำให้เกิดการรับรู้ทางภาษา โดยการทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน จนเกิดการสื่อสารกันในสังคม ตามบริบทของสถานการณ์

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การฟัง-พูดสำคัญต่อการสื่อสารทางวาจาของคนในสังคม เนื่องจากการทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน และสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการให้ผู้อื่นรับรู้จนเป็นที่เข้าใจกัน

1.2 องค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของทักษะการฟัง-พูดนั้นคือส่วนที่นำมาประกอบกันเพื่อให้เกิดการสื่อสาร หากขาดองค์ประกอบใดไปจะทำให้การสื่อสารนั้นไม่สมบูรณ์ โดยนักวิชาการได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการฟัง-พูดไว้ดังนี้

ศิริรัตน์ กลยะณี และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล (2558) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูด ดังนี้

1. ผู้พูด หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิดไปสู่ผู้ฟัง ผู้พูดต้องรู้จักการใช้ภาษา น้ำเสียง ท่าทางอย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ เพื่อให้ให้การพูดบรรลุจุดมุ่งหมาย บางครั้งผู้พูดก็หมายถึงกลุ่มบุคคลได้เช่นกัน

2. ผู้ฟัง หมายถึง ผู้ที่เป็นเป้าหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารไปถึง ดังนั้น การที่ผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารมากเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความรู้ การตอบสนองต่อสาร เช่น การพยักหน้า ประบมือ ยิ้ม หัวเราะ ก้มหน้า ขมวดคิ้ว และความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

3. สาร หมายถึง ข้อมูลที่มีความหมายและแสดงออกมาโดยอาศัยหลักการหรือสิ่งใดก็ได้ตามที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน ได้แก่ ความรู้ ความคิด เหตุการณ์ สถานการณ์ ซึ่งผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังทราบ สารมักประกอบไปด้วยส่วนสำคัญสองส่วนเสมอ คือ เนื้อหาและภาษาที่ใช้

4. สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่จะช่วยถ่ายทอดสารจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง หากขาดสื่อ ผู้พูดจะไม่สามารถถ่ายทอดสารไปสู่ผู้ฟังได้ ในการสื่อสารด้วยวาจา สื่อคือภาษาพูด รวมถึงอวัจนภาษาต่าง ๆ ที่สามารถใช้สื่อความหมายได้ แต่หากการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกลุ่มใหญ่ อาจต้องใช้สื่ออื่นเข้ามาช่วย อาทิ เอกสาร เครื่องขยายเสียง

5. การตอบสนอง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้รับสารหลังจากที่ได้รับสารแล้ว การตอบสนองสามารถเกิดในรูปใดก็ได้ อาทิ เกิดความพอใจ ไม่พอใจ ไม่เข้าใจ ยอมรับ หรือปฏิเสธ ผลที่ได้รับจากการสื่อสารนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ส่งสารและผู้รับสาร สื่อที่ใช้และสถานการณ์

ทวีศักดิ์ ชูมา (2559) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูด ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง หมายถึง ความรู้ในตัวของภาษาของผู้พูด ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างของประโยค รวมถึงการสะกดและการออกเสียง และการเข้าใจโครงสร้างทางภาษาของผู้ฟัง

2. ความรู้ด้านสังคม หมายถึง การที่ผู้พูดใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม อาทิ การขอโทษ การขอบคุณ การถามข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง ทำให้ผู้ฟังตอบกลับได้อย่างเหมาะสม

3. ความรู้ในการใช้โครงสร้างทางภาษาเพื่อสื่อความหมาย หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมายของผู้พูด และความเข้าใจสารตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกันของผู้ฟัง

4. การใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย หมายถึง การใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด อาทิ การใช้ท่าทาง การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่พูด

Mansor and Hasan (2015) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูด ดังนี้

1. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจคำ วลี ประโยค โครงสร้าง และความหมายของสารที่ได้ยินและสามารถพูดโต้ตอบให้ผู้ฟังเข้าใจได้

2. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความสามารถในการฟังสารและโต้ตอบกลับได้อย่างรวดเร็วและเป็นธรรมชาติโดยไม่จำเป็นต้องแปลภาษา

3. ปริมาณ หมายถึง ปริมาณของสารที่ผู้พูดสามารถสื่อไปยังผู้ฟังได้ รวมไปถึงปริมาณของข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้จากการฟัง

4. คุณภาพ หมายถึง ความถูกต้องในการใช้ภาษาในทักษะการพูดและการเข้าใจสารอย่างถูกต้องในทักษะการฟัง

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามของผู้พูดที่จะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยการใช้วาจาหรือการแสดงท่าทาง

Kapur (2020) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูด ดังนี้

1. วัจนภาษา หมายถึง เสียงหรือคำ ที่ผู้พูดใช้เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึกไปยังผู้ฟัง อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน

2. อวัจนภาษา หมายถึง ท่าทาง น้ำเสียง หรือสายตา ที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง โดยปราศจากการใช้วาจา

3. ความชัดเจนในเนื้อหา หมายถึง ความสามารถในการเรียบเรียงคำของผู้พูด และความกระจ่างในสิ่งที่ได้ยินของผู้ฟัง โดยไม่เกิดความสงสัยหรือลังเล

4. ความถูกต้องและความเหมาะสม หมายถึง ความถูกต้องและเหมาะสมของสารที่ผู้พูด และการเข้าใจสารอย่างถูกต้องของผู้ฟัง

5. ความสั้นกระชับ หมายถึง ความรัดกุมของสารที่ใช้ในการสื่อสารของผู้พูด และการตีความหมายอย่างสั้น ๆ ของผู้ฟัง

6. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมที่ร่ายล้อมเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดก็ตาม ทั้งในส่วนของผู้พูดและผู้ฟัง

7. ช่องทางการสื่อสาร หมายถึง สื่อทางกายภาพที่สามารถส่งสารไปยังผู้ฟังอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยผู้พูดจะเป็นผู้เลือกช่องทางการสื่อสาร ซึ่งคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของสารและประเภทของผู้ฟัง สารนั้นสามารถเข้าถึงได้ผ่านการสนทนาโดยตรง อาทิ โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต และสื่อดิจิทัลอื่น ๆ

8. การตอบกลับ หมายถึง การส่งสารกลับของผู้ฟังไปสู่ผู้พูด โดยการตอบกลับนี้จะเป็นการยืนยันว่าผู้ฟังเข้าใจวัตถุประสงค์หรือความหมายของข้อความที่ส่งถึงซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่แสดงถึงความสำเร็จของกระบวนการสื่อสาร

9. ความสมบูรณ์ หมายถึง ความถูกต้องในการใช้ภาษาของผู้พูด และความสามารถของผู้ฟังในการทำความเข้าใจสารที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ และตอบกลับผู้พูดได้ตรงตามวัตถุประสงค์นั้น ๆ

10. บริบท หมายถึง คำ ข้อความ หรือสถานการณ์แวดล้อมเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของภาษาหรือของถ้อยคำ ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารของผู้พูดและผู้ฟัง

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในทักษะการฟัง-พูดมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) ผู้พูด ต้องมีความสามารถในการส่งสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ ชัดเจน และสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2) ผู้ฟัง ต้องสามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของสาร และจุดประสงค์ของผู้พูดได้นอกจากนี้ การตอบกลับของผู้ฟังจะเป็นตัวบ่งบอกถึงความสำเร็จของกระบวนการสื่อสาร 3) สาร ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา ซึ่งถ่ายทอดจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟังให้ได้รับรู้และโต้ตอบกลับโดยอาศัยภาษาหรือท่าทางใด ๆ ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ 4) ช่องทางการสื่อสาร ที่นำมาใช้เพื่อความสะดวกและความชัดเจน และเพื่อลดข้อจำกัดในกรณีที่มีการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกลุ่มใหญ่ และ 5) บริบทหรือสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นทั้งภายในหรือภายนอก และมีผลต่อกระบวนการสื่อสาร

1.3 ขั้นตอนของการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ผลิตภาษาและแสดงศักยภาพในการพูดให้มากที่สุด มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการสอนไว้ดังนี้

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) และ Wichser-Wrajcik (2021) กล่าวว่า การสอนทักษะการฟัง-พูดตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนความรู้เก่าแล้วตามด้วยการสอนเนื้อหาใหม่ ผู้เรียนจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบของภาษา อาทิ การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกการฟัง-พูดผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการฝึกภาษาแบบควบคุมโดยที่ผู้เรียนไม่ต้องผลิตภาษาด้วยตนเอง อาจเป็นการจับคู่หรือรวมกลุ่ม โดยใช้ความรู้ในตัวภาษาที่เรียนไปแล้ว
3. ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกการฟัง-พูด โดยการผลิตภาษาด้วยตนเองในสถานการณ์เสมือนจริง

Gilakjani (2019) และ Ngan (2013) กล่าวว่า การสอนทักษะการฟัง-พูด มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการพูด (pre-speaking stage) การสอนในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงจูงใจและเตรียมความพร้อมในการเรียน โดยการที่ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ในบทเรียนใหม่ หรือการที่ผู้สอนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนใหม่แก่ผู้เรียน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง และผู้สอนอาจเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ขั้นระหว่างการพูด (while-speaking stage) การสอนในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพูดสื่อสารโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ อาจเป็นการพูดนำเสนอ การสนทนาเป็นคู่ การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น โดยขั้นนี้นักเรียนจะใช้ภาษาที่ผู้สอนกำหนดไว้ อาจกล่าวได้ว่า การสอนในขั้นตอนนี้จะเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าการสื่อสารจริง
3. ขั้นหลังการพูด (post-speaking stage) การสอนในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนในการพูดอย่างเสรี ผ่านสถานการณ์เสมือนจริงที่ผู้สอนออกแบบไว้ อาทิ การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนของการสอนทักษะการฟัง-พูดได้ว่า ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการนำเสนอ (presentation หรือ pre-speaking stage) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อม ทบทวนความรู้เดิมและนำเสนอเนื้อหาใหม่ เช่น การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice หรือ while-speaking stage) เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและพูดโต้ตอบ โดยผู้สอนจะควบคุมการใช้ภาษาในขั้นนี้และสุดท้าย 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production หรือ post-speaking stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกการฟัง-พูดโดยผลิตภาษาด้วยตนเองผ่านสถานการณ์เสมือนจริง

1.4 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยนักวิชาการได้เสนอไว้ ดังนี้

อารีรักษ์ มีแจ้ว (2558) ได้เสนอกิจกรรมการสอนการฟัง-พูดไว้ ดังนี้

1. การเติมข้อมูลลงในช่องว่าง (information gap) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสองคนมีข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ต้องสนทนากันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนต้องการและนำมาเติมในช่องว่างนั้น

2. การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจะกำหนดหัวข้อหรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาโดยให้มีลักษณะเสมือนจริง หลังจากผู้เรียนเตรียมการล่วงหน้าแล้ว จึงแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมา

3. การจำลองสถานการณ์ (simulation) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้น แล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์นั้น ๆ

4. การแก้ปัญหา (problem-solving activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนได้วางแผนแก้ปัญหาขึ้น ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลโดยใช้ความรู้ในตัวภาษาจากบทเรียนที่เรียนไป

5. การสัมภาษณ์ (interview) เป็นกิจกรรมที่สามารถจัดได้ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนสัมภาษณ์กันภายในชั้นเรียนหรือออกไปสัมภาษณ์ชาวต่างชาตินอกห้องเรียนตามหัวข้อที่กำหนด โดยผู้เรียนสามารถแบ่งปันประสบการณ์การสัมภาษณ์ให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง

6. การแสดงละคร (play) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรับบทบาทเป็นตัวละครต่าง ๆ และแสดงตามบทบาทที่ได้รับ

7. การใช้ภาพเป็นสื่อ (using pictures) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนใช้รูปภาพมาประกอบการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ หรืออธิบายภาพที่ได้เห็น

วนิชา สิริรังหอม (2563) ได้แนะนำกิจกรรมการสอนการฟัง-พูด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการอภิปราย (discussion) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนภายในกลุ่มนำข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาอภิปราย และร่วมกันแสดงความคิดเห็น

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (role-play) เป็นการแสดงบทบาทที่สร้างขึ้น เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ

3. กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (information gap) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีข้อมูลที่ต่างกัน ต้องสนทนาเพื่อหาข้อมูลมาเติมเต็มในส่วนที่หายไปของตนเอง

Hussain (2018) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง-พูด ไว้ดังนี้

1. บทสนทนา (dialogue) เป็นกิจกรรมสนทนาดูกัน โดยที่ผู้เรียนจะมีบทสนทนาของตนเองอยู่ในมือ

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (role-play) เป็นกิจกรรมที่จำลองขึ้นมา เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเสมือนจริงมากที่สุด

3. กิจกรรมแสดงความคิดเห็น (opinions/ideas) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้สอนให้มา

4. กิจกรรมทายปัญหา (problems) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ผู้เรียนจะอธิบายลักษณะของสิ่งนั้นสั้น ๆ แล้วให้เพื่อนในกลุ่มร่วมกันตอบว่า สิ่งนั้นคืออะไร

5. การสัมภาษณ์ (interview) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดข้อคำถามหรือหัวข้อให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลนั้น ๆ

6. การตอบคำถามจากภาพ (visual comprehension) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจะเปิดภาพให้ผู้เรียนดู แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับภาพนั้นและให้ผู้เรียนตอบ

7. การพูดเร็ว (rhymes or tongue twisters) เป็นการฝึกออกเสียงคำที่มักมีปัญหาในการออกเสียง ลักษณะเด่น คือ การเล่นคำที่มีสัมผัสอักษรหรือสัมผัสจังหวะ จนออกเสียงคล้ายกัน แล้วเรียงต่อๆ กัน โดยเน้นให้ออกเสียงยาก

8. กิจกรรมร้องเพลง (songs) คือการที่ผู้เรียนฟังเพลงแล้วฝึกออกเสียงตามจังหวะและทำนองโดยมีเนื้อร้องอยู่ในมือ ผู้สอนอาจตั้งคำถามจากเนื้อเพลงแล้วให้ผู้เรียนหาคำตอบ

โดยสรุปแล้ว กิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะการฟัง-พูดมีความแตกต่างและหลากหลาย ดังที่นักวิชาการหลายท่านนำเสนอ โดยอาจเป็นการถาม-ตอบระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน กิจกรรมบางประเภทอาจอยู่ในรูปแบบการสนทนาเป็นคู่ อาทิ การเติมข้อมูลลงในช่องว่าง การสัมภาษณ์ การตอบคำถามจากภาพ และบางกิจกรรมอาจอยู่ในรูปแบบของการฟัง-พูดระหว่างกลุ่มบุคคล โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การแก้ปัญหา การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

1.5 การวัดความสามารถในทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลหมายถึงกระบวนการหรือวิธีที่นำมาใช้ทดสอบเพื่อบ่งชี้ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเป็นทางการ ซึ่งวิธีและเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถทักษะการฟัง-พูดนั้น พรพิมล ประสงค์พร (2558) และ Isaacs (2016) ได้อธิบายประเภทของการทดสอบทักษะการฟัง-พูดว่ามี 2 ลักษณะ ดังนี้

1.5.1 การวัดโดยตรง (direct test) เป็นการทดสอบที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง เป็นการพูดแบบต่อหน้า อาจเป็นคู่สนทนาหรือผู้สัมภาษณ์ การวัดในรูปแบบนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้เครื่องมือได้หลากหลาย มีนักวิชาการหลายท่านให้แนวทางไว้ ดังนี้

เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว (2561) ได้กล่าวถึงวิธีของการทดสอบทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. การแบ่งกลุ่มอภิปรายปัญหา (discussion group) คือการที่ผู้สอนกำหนดประเด็นปัญหา และให้ผู้เรียนตั้งข้อคำถามและเสนอความคิดเห็น

2. การโต้เถียง (debate) คือการที่ผู้เรียนพูดโต้ตอบกัน โดยแต่ละฝั่งจะต้องหาเหตุผลมาสนับสนุนแนวคิดของตน และหาข้อมูลมาคัดค้านแนวคิดของอีกฝั่ง ตามประเด็นหรือหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด ผู้สอนจะใช้วิธีการสังเกตเพื่อวัดระดับของการฟัง-พูด

3. การอภิปรายกลุ่ม (panel discussion) คือการที่ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้วกำหนดหัวข้อการอภิปราย หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนร่วมอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นนั้น

Kusmaryani (2017) ได้กล่าวถึงวิธีของการทดสอบทักษะการฟัง-พูด ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (interview) คือ การทดสอบการพูดของผู้เรียนแบบรายบุคคล โดยการถามคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบ อธิบาย หรือแสดงความคิดเห็น

2. การบันทึกเสียงสนทนา (recorded monologues) การทดสอบในรูปแบบนี้จะมีความกดดันและความตึงเครียดน้อยกว่าการทดสอบแบบตัวต่อตัว โดยการที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อที่จะพูดสนทนา แล้วให้บันทึกเสียงสนทนานั้นเพื่อวัดระดับทางภาษา

3. การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) คือการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนแสดงตามบทบาทที่ได้รับ

4. การทำงานร่วมกันและการอภิปราย (collaborative tasks and discussions) คือการให้ประเด็นแก่นักเรียน แล้วให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ ร่วมกับสมาชิกภายในกลุ่ม แล้วให้บันทึกเสียงสนทนานั้นเพื่อวัดระดับทางภาษา

Inayah, Komariah and Nasir (2019) ได้เสนอวิธีการวัดและทดสอบความสามารถในทักษะการฟัง-พูดไว้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (interview) คือการถามตอบโดยตรง ระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้เรียน อาจเป็นการให้อธิบายในหัวข้อที่กำหนด การแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อประเด็นต่าง ๆ

2. การเล่าเรื่อง (storytelling) คือการที่นักเรียนได้รูปภาพที่เป็นลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วให้ฟังผู้สอนอธิบายว่า เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน เหตุการณ์ใดเกิดหลังตามลำดับ

หลังจากนั้นผู้เรียนต้องเรียงภาพให้ถูกต้องตามลำดับเหตุการณ์ที่ได้ยินแล้ว แล้วให้เล่าเหตุการณ์นั้นตามลำดับอีกครั้ง

3. ช่องว่างระหว่างข้อมูล (information gap) คือการที่ผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลเป็นของตนเองและขาดข้อมูลบางส่วนอยู่ ผู้เรียนต้องสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป โดยผู้สอนสามารถใช้สื่อได้หลายรูปแบบ อาทิ รูปภาพหรือภาพถ่าย แผนภาพ และแผนที่

4. การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) คือการที่ผู้สอนจำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนรับบทบาทต่าง ๆ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่ได้รับ

Perez (2019) ได้เสนอวิธีการวัดและทดสอบความสามารถในทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. การพูดเลียนแบบ (imitative speaking) คือการที่ผู้สอนออกเสียงคำหรือวลีให้ผู้เรียนฟัง แล้วจึงให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

2. การสัมภาษณ์ (oral interview) คือการที่ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบหรือพูดเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น

3. การสอบถาม (questionnaire) คือการที่ผู้สอนถามคำถามเป็นรายข้อเกี่ยวกับทักษะการพูดของนักเรียน แล้วให้นักเรียนตอบ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นกรณีของแต่ละคนมีคำตอบในข้อนั้น ๆ ต่างกัน

4. การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) คือการที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนแสดงตามบทบาทที่ได้รับ

5. การอภิปรายกลุ่ม (focus group discussion) คือการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมพูดคุยและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือเนื้อหาที่ผู้สอนกำหนดให้

6. การพูดนำเสนอ (oral presentation) คือการที่ผู้สอนพูดอธิบายหัวข้อหรือรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ หลังจากนั้น ให้ผู้เรียนอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

7. การตอบโดยตรง (directed response tasks) คือการที่ผู้สอนอ่านข้อความหรือบทความสั้น ๆ ให้ฟัง แล้วให้ผู้เรียนพูดสรุปในสิ่งที่ได้ยิน

จากวิธีการในการวัดระดับความสามารถทักษะการฟัง-พูดข้างต้น การวัดทักษะดังกล่าวโดยตรงแบบฟัง-พูด 2 บุคคลหรือการฟัง-พูดแบบกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ การสอบถาม การแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเรื่อง การพูดเลียนแบบ เป็นต้น จะต้องมีการเกณฑ์และระดับในการให้คะแนน โดยมีนักวิชาการหลายท่านเสนอไว้ ดังนี้

ศศิปภา ทิพย์ประภา (2561) ได้สรุปเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนไว้ 5 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง
 - 1 คะแนน ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้
 - 2 คะแนน ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ ผู้ฟังต้องพยายามตั้งใจฟังเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้อง
 - 3 คะแนน ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้
 - 4 คะแนน ออกเสียงถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา
2. คำศัพท์
 - 1 คะแนน ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอ ไม่สามารถสื่อความหมายได้
 - 2 คะแนน ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่บางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน ใช้คำซ้ำไปมา สามารถเข้าใจได้
 - 3 คะแนน ใช้คำศัพท์ในวงกว้าง บางคำไม่เหมาะกับบริบท สามารถเข้าใจได้
 - 4 คะแนน ใช้คำศัพท์ในวงกว้างและถูกต้องตามบริบท สามารถเข้าใจได้
3. ความสามารถในการพูด
 - 1 คะแนน หยุดพูดบ่อย ไม่ต่อเนื่อง ผู้ฟังไม่สนใจฟัง
 - 2 คะแนน หยุดพูดบางครั้ง ไม่ต่อเนื่อง ผู้ฟังไม่สนใจฟัง
 - 3 คะแนน พูดต่อเนื่องแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ผู้ฟังสนใจสิ่งที่พูด
 - 4 คะแนน พูดต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติ ผู้ฟังสนใจสิ่งที่พูด
4. เข้าใจข้อความหรือใจความ
 - 1 คะแนน พูดและสื่อความหมายผิด ไม่เข้าใจสิ่งที่ตนจะพูด
 - 2 คะแนน พูดและสื่อความหมายผิด เข้าใจสิ่งที่ตนจะพูดบ้าง
 - 3 คะแนน พูดและสื่อความหมายผิดบ้าง เข้าใจสิ่งที่ตนจะพูดบ้าง
 - 4 คะแนน พูดและสื่อความหมายถูกต้อง เข้าใจสิ่งที่ตนจะพูด
5. ความถูกต้องของเนื้อหา
 - 1 คะแนน เนื้อหาน้อย ไม่ตรงประเด็น ไม่สามารถจับใจความได้
 - 2 คะแนน เนื้อหาน้อย ตรงประเด็น พอจับใจความได้บ้าง
 - 3 คะแนน เนื้อหาไม่ละเอียด ตรงประเด็น จับใจความได้
 - 4 คะแนน เนื้อหาละเอียด ตรงประเด็น สามารถจับใจความได้

จิตติยา ศรีประเสริฐ (2564) ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมไว้ว่ามี 3 องค์ประกอบ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความถูกต้องของเนื้อหา
 - 1 คะแนน พูดไม่ได้หรือไม่ได้เนื้อหา ออกเสียงไม่ถูกต้องเกือบทั้งหมด
 - 2 คะแนน พูดได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
 - 3 คะแนน พูดได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วน เนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน
 - 4 คะแนน พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง
 - 5 คะแนน พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาถูกต้อง
2. ความสามารถในการพูด
 - 1 คะแนน พูดไม่ได้หรือพูดติดขัดมาก สื่อความหมายไม่ได้
 - 2 คะแนน พูดได้บ้างคำ สื่อความหมายไม่ได้
 - 3 คะแนน พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง สื่อสารไม่ชัดเจน
 - 4 คะแนน พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้
 - 5 คะแนน พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด มีความชัดเจน ทำให้สื่อสารได้
3. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด
 - 1 คะแนน ใช้น้ำเสียงไม่ถูกต้อง ไม่มีท่าทางประกอบ
 - 2 คะแนน ใช้น้ำเสียงถูกต้องเล็กน้อยและท่าทางไม่ตรงประเด็น
 - 3 คะแนน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ
 - 4 คะแนน พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมแต่แสดงท่าทางประกอบไม่เหมาะสม
 - 5 คะแนน แสดงท่าทาง สีหน้า แววตา และพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสม

Educational Testing Service (2019) ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดว่ามี 4 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการอธิบาย
 - 1 คะแนน พูดอธิบายน้อย ไม่ต่อเนื่องกัน ไม่สามารถเข้าใจได้
 - 2 คะแนน พูดอธิบายได้บ้าง ติดขัดเล็กน้อย สามารถเข้าใจได้บ้าง
 - 3 คะแนน พูดอธิบายได้อย่างต่อเนื่อง ติดขัดบ้างเล็กน้อย สามารถเข้าใจ
 - 4 คะแนน พูดอธิบายได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าใจทุกอย่างที่พูด
2. ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
 - 1 คะแนน ออกเสียงผิด ลังเลบ่อย ผู้ฟังไม่เข้าใจ
 - 2 คะแนน ออกเสียงถูกบ้าง ลังเลบางครั้ง ผู้ฟังต้องพยายามทำความเข้าใจ
 - 3 คะแนน ออกเสียงถูกเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยลังเล ผู้ฟังเข้าใจทุกอย่างที่พูด แต่ต้องพยายามทำความเข้าใจบางครั้ง
 - 4 คะแนน ออกเสียงถูกต้อง มั่นใจ ผู้ฟังเข้าใจทุกอย่างที่พูด
3. ความสามารถในการใช้ภาษา
 - 1 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์ มีวงคำศัพท์น้อย
 - 2 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์มาก มีวงคำศัพท์น้อย
 - 3 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์บ้าง มีวงคำศัพท์ค่อนข้างกว้าง
 - 4 คะแนน พูดถูกไวยากรณ์ มีวงคำศัพท์กว้าง
4. ความถูกต้องของเนื้อหา
 - 1 คะแนน เนื้อหาไม่ตรงประเด็น ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้
 - 2 คะแนน เนื้อหาตรงประเด็นบ้าง สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้แต่ต้อง
 - 3 คะแนน เนื้อหาส่วนใหญ่ตรงประเด็น สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ ไม่
 - 4 คะแนน เนื้อหาตรงประเด็น เรียบเรียงเนื้อหาได้ดี พูดได้ต่อเนื่อง

ประเด็น

สิ่งที่พูด

เข้าใจ

พูดซ้ำไปมา

พูดซ้ำไปมา

Auda (2013) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนไว้ 5 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว
 - 1 คะแนน พูดซ้ำมาก ติดขัด เสียงเบา
 - 2 คะแนน พูดซ้ำ ติดขัดบางประโยค เสียงเบา
 - 3 คะแนน พูดสั้นไหล ติดขัดบ้างบางประโยค เสียงแกว่งไปมา
 - 4 คะแนน พูดสั้นไหล ติดขัดเล็กน้อย เสียงค่อนข้างดัง
 - 5 คะแนน พูดได้อย่างต่อเนื่อง เสียงดังฟังชัด
2. การออกเสียงและสำเนียง
 - 1 คะแนน ออกเสียงผิด ใช้สำเนียงภาษาแม่
 - 2 คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง ปนสำเนียงภาษาแม่
 - 3 คะแนน ออกเสียงถูกต้อง มีสำเนียงเจ้าของภาษาบ้าง
 - 4 คะแนน ออกเสียงถูกต้อง มีสำเนียงเจ้าของภาษา
 - 5 คะแนน ออกเสียงและใช้สำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา
3. คำศัพท์
 - 1 คะแนน ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องตามบริบท
 - 2 คะแนน ใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบทบ้าง วงคำศัพท์แคบ
 - 3 คะแนน ใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบท วงคำศัพท์ค่อนข้างน้อย
 - 4 คะแนน ใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบท วงคำศัพท์ค่อนข้างกว้าง
 - 5 คะแนน ใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบท วงคำศัพท์กว้าง
4. ไวยากรณ์
 - 1 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์ทั้งหมด ไม่สามารถเข้าใจได้
 - 2 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์บ่อยและใช้เฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน สามารถเข้าใจได้บางประโยค
 - 3 คะแนน พูดผิดไวยากรณ์บ้างและใช้เฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน สามารถเข้าใจได้เกือบทุกประโยค
 - 4 คะแนน พูดถูกไวยากรณ์และใช้โครงสร้างที่ค่อนข้างซับซ้อน สามารถเข้าใจทุกประโยค
 - 5 คะแนน พูดถูกไวยากรณ์และใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน สามารถเข้าใจทุกประโยค

5. เนื้อหา

- 1 คะแนน เนื้อหาน้อยมาก ไม่สามารถจับใจความได้
- 2 คะแนน เนื้อหาน้อยมาก ยากต่อการทำความเข้าใจ
- 3 คะแนน เนื้อหาน้อย สามารถเข้าใจได้
- 4 คะแนน เนื้อหาเยอะแต่ไม่ค่อยมีรายละเอียด สามารถเข้าใจได้
- 5 คะแนน เนื้อหาเยอะและมีรายละเอียด สามารถเข้าใจได้

Praimahaniyom (2020) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนไว้ 4 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

- 1 คะแนน พูดติดขัดและหยุดพูดบ่อย ไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดได้
- 2 คะแนน พูดติดขัดบ่อยเพื่อที่จะเรียบเรียงคำพูด
- 3 คะแนน พูดต่อเนื่องได้ มีติดขัดบางช่วง
- 4 คะแนน พูดต่อเนื่องได้อย่างลื่นไหล

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 1 คะแนน ไม่เข้าใจและต้องขอให้พูดอีกครั้ง
- 2 คะแนน เข้าใจบางวลีและประโยค
- 3 คะแนน เข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 4 คะแนน เข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. เนื้อหา

- 1 คะแนน เนื้อหาไม่ตรงประเด็น
- 2 คะแนน เนื้อหาตรงประเด็นบ้าง
- 3 คะแนน เนื้อหาส่วนใหญ่ตรงประเด็น
- 4 คะแนน เนื้อหาทั้งหมดตรงประเด็น

4. ความสามารถในการโครงสร้างภาษา

- 1 คะแนน พูดได้ผิดโครงสร้าง
- 2 คะแนน พูดถูกโครงสร้างเล็กน้อย
- 3 คะแนน พูดถูกโครงสร้างเกือบทั้งหมด
- 4 คะแนน พูดถูกโครงสร้างทั้งหมด

1.5.2 การวัดโดยอ้อม (indirect test) เป็นการวัดที่ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องปฏิบัติจริง ชนิการ์ พันพ่อน (2562) และบุรชาติ ศิริเป็ง (2562) อธิบายการวัดทักษะการฟัง-พูดในรูปแบบนี้ไว้ว่า การวัดโดยใช้แบบทดสอบมี 2 ประเภท คือ

1) แบบทดสอบแบบปรนัย (multiple choice test) เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ สามารถทำได้โดยการสร้างบทสนทนาที่มีการถาม-ตอบระหว่างบุคคล (dialogue completion) และตัดบทสนทนานั้นออกเป็นช่วง ๆ ผู้เรียนต้องเลือกตอบว่า ในช่องว่างนั้น ผู้เรียนจะต้องพูดตอบอย่างไรหรือต้องได้ยินคำถามอะไรถึงจะได้คำตอบดังที่กำหนดไว้

2) แบบทดสอบแบบอัตนัย (subjective test) แบบทดสอบรูปแบบนี้จะเป็นการสร้างบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ และตัดบทสนทนาเป็นช่วง ๆ ผู้เรียนต้องเขียนตอบโดยใช้ภาษาของตนเอง โดยผู้เรียนจะต้องจินตนาการว่าถ้าได้ยินคำถามนั้น ตนจะต้องตอบว่าอย่างไรหรือถ้าได้คำตอบแบบนั้น ผู้เรียนต้องใช้คำถามอย่างไร

โดยสรุปแล้ว การวัดและประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นควรเป็นการทดสอบที่มีเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ วิธีการหรือเครื่องมือที่มาตรฐานสามารถบ่งบอกความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งการวัดและประเมินผลสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ 1) การวัดโดยตรง เป็นการปฏิบัติจริงโดยใช้วิธีการต่าง ๆ อาทิ การอภิปรายกลุ่ม การโต้วาที การจัดกลุ่มตามความสนใจ การสัมภาษณ์ การพูดสด การแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเรื่อง ช่องว่างระหว่างข้อมูล และการตอบโดยตรง โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไรก็ตาม เกณฑ์การวัดและประเมินผลของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศข้างต้น ผู้วิจัยสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดได้ 4 ระดับ ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ความคล่องแคล่ว ความถูกต้องในภาษาที่ใช้ เนื้อหาสาระในการพูด การออกเสียง และการแสดงท่าทางและใช้น้ำเสียงประกอบการพูด และรูปแบบที่ 2) การวัดโดยอ้อม ซึ่งเป็นการใช้แบบทดสอบปรนัยหรืออัตนัย แทนการปฏิบัติจริง

2. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรนำมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เนื่องจากสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด โดยมีนักวิชาการหลายท่านอธิบายความหมายไว้ดังนี้

วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์ (2563) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการหรือการกระทำที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยให้เรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น หรือเพื่อช่วยให้มีความชำนาญในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

Oxford (2017) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยทำให้การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นง่ายและรวดเร็วขึ้น เพลิดเพลินกว่าเดิม และสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

Aberle-Grasse (2020) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก ที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อทำความเข้าใจภาษาเป้าหมายได้ง่ายขึ้น ซึ่งพฤติกรรมนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท

Namazindost and Ziafar (2020) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางความคิดของผู้เรียนทั้งแบบตั้งใจและไม่ตั้งใจ ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Cando-Guanoluisa, Tovar-Taipicana and Vargas-Guevara (2020) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา เพิ่มความมั่นใจ กระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

Ikram, Perveen and Javed (2021) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการหรือเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน

Novelia (2021) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้ได้ผลมากขึ้น

Thamer (2021) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้การเรียนรู้ของตนเองนั้นได้ผลมากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ได้เมื่อต้องการ

หากกล่าวโดยสรุปแล้ว กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความรู้ในตัวภาษาได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมั่นใจ และสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ได้เมื่อต้องการ

2.2 ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

Oxford (1990) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ ได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาออกเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีการเรียนโดยตรง (direct strategies) และกลวิธีการเรียนโดยอ้อม (indirect strategies) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 กลวิธีการเรียนโดยตรง (direct strategies) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนโดยตรง ต้องอาศัยกระบวนการทางสมองด้านภาษา ได้แก่

1) กลวิธีการจำ (memory strategies) เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ในตัวภาษาไว้ได้ และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้เมื่อต้องการ กลวิธีนี้ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 4 กลวิธี คือ

1.1) การสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด (creating mental linkages) เป็นการจัดระบบความคิดให้มีความต่อเนื่องกัน ประกอบด้วย การจัดกลุ่ม (grouping) การเชื่อมโยงหรือขยายความ (associating or elaborating) การสร้างบริบทให้กับคำศัพท์ (placing new words into a context)

1.2) การใช้จินตนาการและเสียง (applying images and sounds) เป็นการนำความรู้ทางภาษาไปจินตนาการ หรือการใช้ภาพและเสียง ซึ่งประกอบด้วย การใช้จินตนาการ (using imagery) การสร้างแผนผังแสดงความหมาย (semantic mapping) การใช้คำสำคัญ (using keywords) การใช้เสียงเพื่อช่วยจำ (representing sounds in memory)

1.3) การทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ (reviewing well) เป็นการทบทวนความรู้ทางภาษาอย่างเป็นระบบ (structured reviewing) กล่าวคือ ทบทวนเนื้อหาเป็นระยะ ๆ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เช่น ระยะแรก ๆ ช่วงเวลาที่ใช้ทบทวนจะถี่ หลังจากนั้นจะห่างออกไปเรื่อย ๆ จนสามารถจำสิ่งนั้นได้

1.4) การใช้ท่าทาง (employing action) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ประกอบด้วย การแสดงท่าทางหรือความรู้สึก (using physical response or sensation) การใช้เทคนิคเชิงกลไก (using mechanical techniques)

2) กลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) เป็นกลวิธีที่สร้างความเข้าใจภาษาและโครงสร้างใหม่ และผลิตภาษาด้วยวิธีการต่าง ๆ ประกอบด้วย

2.1) การฝึกฝน (practicing) เป็นการฝึกปฏิบัติโดยการทำซ้ำ ๆ (repeating) การฝึกเสียงและระบบการเขียน (formally practicing with sounds and writing systems) การจำสำนวนและรูปแบบภาษา (recognizing and using formulas and patterns) การรวมคำหรือวลี (recombining) การฝึกภาษาที่เป็นธรรมชาติ (practicing naturalistically)

2.2) การรับและส่งสาร (receiving and send messages) เป็นการส่งและรับข้อมูลทางภาษาด้วยกลวิธีย่อย 2 กลวิธี คือ การจับใจความอย่างรวดเร็ว (getting the idea quickly) การใช้แหล่งเรียนรู้ในการรับและส่งสาร (using resources for receiving and sending messages)

2.3) การวิเคราะห์และใช้เหตุผล (analyzing and reasoning) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาอย่างมีตรรกะ ซึ่งประกอบไปด้วยกลวิธีย่อย 5 กลวิธี คือ การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย (reasoning deductively) การวิเคราะห์ความหมาย (analyzing

expressions) การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (analyzing contrastively) การแปล (translating) การถ่ายโอน (transferring)

2.4) การจัดทำโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่ส่งออก (creating structure for input and output) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำความเข้าใจภาษา และนำภาษาไปใช้ได้ ประกอบด้วย การจดบันทึก (taking notes) การสรุปความ (summarizing) การเน้นส่วนสำคัญ (highlighting)

3) กลวิธีการชดเชย (compensation strategies) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนนำมาใช้ระหว่างการแสดงออกทางภาษา แม้ว่าจะมีข้อจำกัดในภาษาที่เรียน เพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก ประกอบด้วยกลวิธีย่อย ดังนี้

3.1) การเดาอย่างมีหลักการ (guessing intelligently) เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจภาษาโดยการเดาอย่างมีเหตุผล ประกอบด้วย การเดาโดยใช้โครงสร้างทางภาษา (using linguistic clues) การเดาโดยใช้บริบท (using linguistic clues)

3.2) การชดเชยข้อจำกัดในการพูดและเขียน (overcoming limitations in speaking and writing) คือวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อเลี่ยงไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก อาทิ การเปลี่ยนไปใช้ภาษาแม่ (switching to the mother tongue) การขอความช่วยเหลือ (getting help) การใช้ท่าทาง (using mime or gesture) การเลี่ยงที่จะไม่พูด (avoiding communication partially or totally) การเลือกพูดเฉพาะหัวข้อที่ตนถนัด (selecting topic) การลดคำหรือประโยคให้สั้นลง (adjusting or approximating the message) การใช้คำใกล้เคียง (coining words) การพูดอ้อมหรือใช้คำเหมือน (using a circumlocution or synonym)

2.2.2 กลวิธีการเรียนโดยอ้อม (indirect strategies) เป็นกลวิธีที่มีได้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับภาษาที่เรียน มีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำไปปรับใช้ได้ทุกทักษะ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ประกอบไปด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

1) กลวิธีการรู้คิด (metacognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้เรียนควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตน ประกอบด้วย

1.1) การใส่ใจการเรียนรู้ (centering your learning) เป็นกลวิธีที่สร้างแรงจูงใจภายในให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย การทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้เดิม (previewing and linking with already known material) การให้ความสนใจ (paying attention) การพัฒนาการฟังก่อนการพูด (delaying speech production to focus on listening)

1.2) การจัดระเบียบและวางแผนการเรียนรู้ (arranging and planning your learning) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบทางความคิดและสามารถวางแผนขั้นตอนในการ

เรียนรู้ได้ โดยประกอบด้วย การค้นหาวิธีการเรียนรู้ของตน (finding out about language learning) การจัดการ (organizing) การกำหนดเป้าหมาย (setting goals and objectives) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของชิ้นงาน (identifying the purpose of a language task) การวางแผนการทำงาน (planning for a language task) และการหาโอกาสฝึกฝน (seeking practice opportunities)

1.3) การประเมินผลการเรียนรู้ (evaluating your learning) เป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบระดับทางภาษาของตน ประกอบด้วย การสำรวจตนเอง (self-monitoring) การประเมินตนเอง (self-evaluation)

2) กลวิธีด้านอารมณ์ความรู้สึก (affective strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจ ทศนคติ และควบคุมอารมณ์ ประกอบด้วย

2.1) การลดความกังวล (lowering your anxiety) เป็นการลดความกดดันทางการเรียน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ประกอบด้วย การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ กำหนดลมหายใจ หรือทำสมาธิ (using progressive relaxation, deep breathing, or meditation) การฟังเพลง (using music) การหัวเราะ (using laughter)

2.2) การให้กำลังใจตนเอง (encouraging yourself) เป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อรู้สึกท้อ หรือมีทัศนคติในด้านลบกับการเรียน ได้แก่ การคิดบวก (making positive statement) การยอมรับในข้อผิดพลาด (taking risks wisely) การให้รางวัลตนเอง (rewarding yourself)

2.3) การดูแลความรู้สึก (taking your emotional temperature) เป็นวิธีที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอารมณ์ และความรู้สึก เพื่อหลีกเลี่ยงทัศนคติในด้านลบต่อการเรียนภาษาของตน ได้แก่ การรับรู้ทางกายภาพ (listening to your body) การใช้รายการสำรวจ (using checklist) การบันทึกประจำวัน (writing a language learning diary) การพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึก (discussing your feelings with someone else)

3) กลวิธีด้านสังคม (social strategies) เป็นกลวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมอย่างเหมาะสม โดยใช้วิธีต่าง ๆ ดังนี้

3.1) การตั้งคำถาม (asking questions) หมายถึงถามครู หรือเพื่อนร่วมชั้นในข้อสงสัยเกี่ยวกับภาษา เพื่อให้เข้าใจเรื่องนั้นมากขึ้น หรือเพื่อตรวจสอบว่าตนเข้าใจสิ่งนั้นถูกหรือยัง โดยมีรูปแบบดังนี้ การถามเพื่อความกระจ่างหรือเพื่อให้มั่นใจ (asking for clarification or verification) การเพิ่มความถูกต้อง (asking for correction)

3.2) การร่วมมือ (cooperative with peers) เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา กลวิธีนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถทำได้

โดยใช้วิธีดังนี้ การร่วมมือกับเพื่อน (cooperating with peers) การร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ (cooperating with proficient users of the new language)

3.3) การเข้าใจผู้อื่น (empathizing with others) เป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย คือ การเข้าใจวัฒนธรรม (developing cultural understanding) การเข้าถึงความรู้สึกของผู้อื่น (becoming aware of others' thoughts and feelings)

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปประเภทกลวิธีการเรียนดังได้แสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ประเภทของกลวิธีการเรียนตามแนวคิดของ Oxford (1990)

กลวิธีการเรียนโดยตรง	กลวิธีการเรียนโดยอ้อม
1. กลวิธีการจำ 1.1 การสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด 1.2 การใช้จินตนาการและเสียง 1.3 การทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ 1.4 การใช้ท่าทาง 2. กลวิธีด้านความเข้าใจ 2.1 การฝึกฝน 2.2 การรับและส่งสาร 2.3 การวิเคราะห์และใช้เหตุผล 2.4 การจัดทำโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่ส่งออก 3. กลวิธีการชดเชย 3.1 การเดาอย่างมีหลักการ 3.2 การชดเชยข้อจำกัดในการพูดและการเขียน	1. กลวิธีการรู้คิด 1.1 การใส่ใจการเรียนรู้ 1.2 การจัดระเบียบและวางแผนการเรียนรู้ 1.3 การประเมินผลการเรียนรู้ 2. กลวิธีด้านอารมณ์ความรู้สึก 2.1 การลดความกังวล 2.2 การให้กำลังใจตนเอง 2.3 การดูแลความรู้สึก 3. กลวิธีด้านสังคม 3.1 การตั้งคำถาม 3.2 การร่วมมือ 3.3 การเข้าใจผู้อื่น

จากข้อมูลที่สรุปในตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ กลวิธีการเรียนโดยตรง ที่ประกอบด้วย 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีด้านความเข้าใจ และ 3) กลวิธีการชดเชย และประเภทที่สอง คือ กลวิธีการเรียนโดยอ้อม

ที่ประกอบด้วย 1) กลวิธีการรู้คิด 2) กลวิธีด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) กลวิธีด้านสังคม ทั้งนี้ผู้วิจัยนำกลวิธีการเรียนโดยตรงมาเป็นเกณฑ์ในงานวิจัย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า กลวิธีการเรียนโดยตรงเกี่ยวข้องกับภาษาและตัวผู้เรียนโดยตรง (Oxford, 2017) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาได้ผลดีกว่ากลวิธีการเรียนโดยอ้อม (Naeimi & Foo, 2015) และจากการศึกษาของ Al-Khaza'leh (2019) Santana-Quintana (2018) และ Mutar (2018) พบว่า กลวิธีการจำ กลวิธีด้านความเข้าใจ และกลวิธีการชดเชย เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความรู้ในตัวภาษา และพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างได้ผล ฉะนั้น กลวิธีการเรียนที่จะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ มี 3 กลวิธี คือ 1) กลวิธีการจำ คือ การสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด การใช้จินตนาการและเสียง การทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ท่าทาง 2) กลวิธีด้านความเข้าใจ คือ การฝึกฝนการรับและส่งสาร การวิเคราะห์และใช้เหตุผล และการจัดทำโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่ส่งออก และ 3) กลวิธีการชดเชย คือ การเดาอย่างมีหลักการ อย่างไรก็ตาม การนำกลวิธีแต่ละประเภทไปบูรณาการกับการสอนในชั้นเรียนนั้น สามารถทำได้โดยนำกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีไปสอดแทรกในขั้นตอนต่าง ๆ ของการสอนแบบปกติ (Qu & Miao, 2021)

2.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

Wael, Asnur and Ibrahim (2018) และ Haeruddin, Akil and Iskandar (2018) ได้เสนอกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ซึ่งกิจกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของกลวิธีนั้น เพื่อความกระชับของเนื้อหา ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะ 3 กลวิธีที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยเท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการจำ (memory strategies) สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงทางความคิด (creating mental linkage)

1) การสร้างแผนผังความคิด โดยที่ผู้สอนให้ผู้เรียนสร้างผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วพูดอธิบายให้เพื่อนฟัง หลังจากนั้น ให้ถามคำถามเพื่อนร่วมห้องเพื่อให้ร่วมกันตอบ

2) การใช้คำแต่งเรื่องเล่า เป็นการจับคำตามหมวดหมู่ ประเภทของคำ หรือคำที่มีความหมายคล้ายหรือตรงกันข้าม หลังจากนั้นเลือกคำมา 5 คำเพื่อแต่งเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ 1 เรื่อง

3) การสาธิต คือ หลังจากการฟังผู้สอนอธิบายวิธีการหรือขั้นตอนแล้วให้ผู้เรียนพูดอธิบายหรือสรุปอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งนั้นมีขั้นตอนอย่างไร เช่น การพับกระดาษ ขั้นตอนการทำอาหาร

1.2 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้จินตนาการและเสียง (applying images and sounds)

1) การเล่าเรื่องจากภาพ เป็นการฟังแล้วปฏิบัติตาม เช่น วาดภาพเรียงภาพหรือประโยคตามลำดับ เขียนเส้นทาง จับคู่ภาพกับประโยค แล้วให้ผู้เรียนพูดสนทนาโดยใช้เหตุการณ์จากในภาพนั้น

1.3 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ (reviewing well)

1) การทบทวนบทเรียน โดยพูดอภิปรายกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันพูดคุยว่า เข้าใจเนื้อหานั้นตรงกันหรือไม่อย่างไร

1.4 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ท่าทาง (employing action)

1) การแสดงท่าทางประกอบ เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนนำคำศัพท์มาแต่งเป็นประโยคแล้วพูดให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง พร้อมให้สมาชิกที่เหลือแสดงท่าทางประกอบตามประโยคที่แต่งขึ้นมา

2. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลยุทธ์กลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) ได้แก่

2.1 การฝึกฝน (practicing)

1) การฟังแล้วเล่าเรื่องตรงกันข้าม โดยการเล่าเรื่องนั้นใหม่อีกครั้งโดยใช้คำศัพท์และบริบทที่ตรงกันข้ามจากเรื่องที่ฟัง

2) การสนทนาคู่ โดยที่ผู้สอนจะกำหนดประเด็นในการสนทนาให้ แล้วให้ผู้เรียนพูดถาม-ตอบโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนไป

2.2 การรับและส่งสาร (receiving and sending message)

1) การพูดสรุปความ โดยผู้เรียนจะพูดบทความสั้น ๆ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนอีกฝั่งพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ยิน

2.3 การวิเคราะห์และใช้เหตุผล (analyzing and reasoning)

1) วิเคราะห์การสนทนา เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยผู้สอนจะให้ผู้เรียนสนทนากัน แล้วผู้สอนจะถามถึงเหตุผลต่าง ๆ ว่าทำไมในบทสนทนาท่อนั้น ๆ ถึงต้องใช้คำศัพท์หรือวลีนั้น หรือให้ผู้เรียนเปรียบเทียบการใช้ไวยากรณ์ต่าง ๆ ในบทสนทนาของตน

2.4 การจัดทำโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่ส่งออก (creating structure for input and output)

1) อภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ เช่น การออกเสียง คำศัพท์ที่ยากต่อการจำ โครงสร้างที่ซับซ้อน แล้วร่วมอภิปรายกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลยุทธ์การชดเชย (compensation strategies) ได้แก่

3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (guessing intelligently)

- 1) การฟังแล้วสนทนา เป็นการทำความเข้าใจคำศัพท์หรือวลีที่ไม่รู้มาก่อน โดยอาศัยความหมายโดยรอบในระหว่างฟัง หลังฟังเสร็จผู้เรียนจะสนทนาเป็นคู่เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังไป
- 2) การสนทนาคู่ โดยที่ผู้สอนจะให้บทสนทนาแต่ละฝั่งซึ่งจะมีคำศัพท์ยาก อยู่ ให้ผู้เรียนสนทนากันโดยต่างฝ่ายต่างต้องเดาคำความหมายนั่นเอง เพื่อไม่ให้เกิดการสนทนาหยุดชะงัก
- 3) การตอบสนทนา โดยผู้สอนจะลบบทสนทนาออกในบางช่วง ผู้เรียน ต้องอาศัยบริบทในการถาม-ตอบเพื่อมิให้การสื่อสารหยุดชะงัก อาจจะเดาจากคำศัพท์ สถานที่ หรือคำตอบที่ได้จากคำถาม (ที่โดนตัดออก)

3.2 การชดเชยข้อจำกัดในการพูดและเขียน (overcoming limitations in speaking and writing)

- 1) การพูดนำเสนอ โดยผู้สอนจะให้หัวข้อในการพูด หลังจากนั้นจึงพูดหน้าชั้นเรียน
- 2) การอภิปรายเป็นคู่ โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ มาให้ แล้วให้ผู้เรียนพูดคุยกันเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ
- 3) การสัมภาษณ์ โดยผู้สอนจะถามคำถามผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนตอบ หรืออาจจะเป็นการสัมภาษณ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกัน

Arulselvi (2016) และ Oxford (1990) ได้เสนอกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการจำ (memory strategies) สามารถแบ่งได้ เป็น 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงทางความคิด (creating mental linkage)

1) บทสนทนา (dialogue) คือการที่ผู้เรียนจะได้ทบทวนสนทนาของตนไป ผู้สอนให้ผู้เรียนพูดสนทนากันแบบคละ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนเรียงลำดับบทสนทนานั้นใหม่เพื่อให้เป็น บทสนทนาที่ถูกต้อง และพูดสนทนากันอีกครั้ง

2) การจัดกลุ่ม (grouping and labeling) คือการที่ผู้สอนให้คำศัพท์แต่ละ หมวดหมู่แบบคละกันมา แล้วให้ผู้เรียนนำคำศัพท์เหล่านั้นมาจัดกลุ่มตามหมวดหมู่ แล้วให้พูดสนทนา กันโดยต้องมีคำศัพท์นั้นในบทสนทนา

3) การจัดกลุ่มและสร้างความเชื่อมโยง (make your own groups) คือ การที่ผู้สอนให้หัวข้อสนทนาแก่ผู้เรียนแบบคละ แล้วให้ผู้เรียนสนทนากันเป็นคู่ หลังจากนั้นให้จับกลุ่ม สนทนาเฉพาะคนที่ได้หัวข้อสนทนาหมวดหมู่เดียวกัน

1.2 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้จินตนาการและเสียง (applying images and sounds)

1) การสร้างแผนที่ (finding your way) คือการที่ผู้สอนพูดอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ แล้วให้ผู้เรียนวาดแผนที่ตามสิ่งที่ตนเองได้ยิน หลังจากนั้นผู้สอนจะถามว่า หากต้องเดินทางจากจุด A ไปจุด B ตามแผนที่ที่ผู้เรียนวาดนั้น ต้องเดินทางอย่างไร แล้วจึงให้ผู้เรียนพูดอธิบาย

2) การจินตนาการบสนทนา (guessing with pictures) คือการที่ผู้สอนสร้างรูปภาพที่อยู่ในลักษณะของการสนทนาในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง แต่ไม่มีข้อความของการสนทนาในนั้นเลย ผู้เรียนต้องจินตนาการว่าตนคือบุคคลในภาพนั้นแล้วคิดคำพูดเป็นของตนเองว่าตนจะพูดอะไร โดยการถามตอบกับเพื่อนกลุ่มอื่น หรือสนทนากันเป็นคู่

3) สร้างเรื่องจากภาพ (picture stories) คือการที่ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกจะนำภาพต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดหาไว้ให้มาสร้างเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ ด้วยตนเอง หลังจากนั้น เล่าเรื่องนั้นให้กลุ่มต่อไปฟังเป็นทอด ๆ และเมื่อครบแล้ว ให้ทุกกลุ่มฟังเรื่องเล่าต้นฉบับจากกลุ่มแรกอีกครั้งหนึ่ง

1.3 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ (reviewing well)

1) กิจกรรมคริสตัลบอล (crystal ball) คือการที่ผู้สอนมีบทอ่านสั้น ๆ แล้วให้ผู้เรียนอ่าน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนถามคำถามผู้สอนเกี่ยวกับบทอ่านนั้นโดยผู้เรียนสามารถเปิดดูบทอ่านนั้นได้ เมื่อผู้เรียนได้ข้อมูลครบตามที่ต้องการทราบแล้ว ให้ผู้เรียนปิดบทอ่านนั้น และผู้สอนจะเป็นฝ่ายถามกลับโดยใช้บทอ่านเดียวกับที่ผู้เรียนเพิ่งจะปิดไป

1.4 กิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ท่าทาง (employing action)

1) ละครสั้น (skit) คือการแสดงท่าทางประกอบบทบาทที่ตนได้รับ กิจกรรมนี้ต้องมีการฝึกซ้อมก่อน

2. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีกลวิธีด้านความเข้าใจ (cognitive strategies) ได้แก่

2.1 การฝึกฝน (practicing)

1) การสนทนา (conversation) คือการสนทนาเป็นคู่โดยใช้คำศัพท์ วลี หรือไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้ว

2) การนัดพบแพทย์ (doctor's appointment) กิจกรรมนี้จะแบ่งผู้เรียนเป็น 2 ฝ่าย คือฝั่งผู้ป่วย และแพทย์ โดยที่ผู้สอนจะกำหนดหัวข้อหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยต้องแจ้งกับแพทย์ อาทิ อาการเจ็บป่วย วันและเวลาที่ต้องการพบแพทย์ และให้เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างผู้ป่วยกับแพทย์ว่าสื่อสารเข้าใจตรงกันหรือไม่ อย่างไร

2.2 การรับและส่งสาร (receiving and sending message)

1) การฟังเพื่อสรุปข้อมูล (jigsaw listening) กิจกรรมนี้จะคล้าย ๆ กับ กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล คือผู้เรียนจะต้องถาม-ตอบเพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาเติมในช่องว่างตาม หัวข้อที่ผู้สอนกำหนด อาทิ ชื่อ ลักษณะภายนอก อายุ อาชีพ หลังจากได้ข้อมูลครบแล้วให้ผู้เรียน อธิบายข้อมูลที่ตนได้ให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง

2) การฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning a reading passage for personal facts) คือการที่ผู้เรียนสนทนากันเป็นคู่ในสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อถามตอบข้อมูลเฉพาะ

3) การส่งข้อมูล (sending a telegram) เป็นการจำลองการส่งโทรเลขที่ ตอนนี้ได้ยกเลิกไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน อาจจะเปลี่ยนจากโทรเลขเป็นการส่ง ข้อความเสียงผ่านโซเซียลมีเดียแทน กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝั่ง คือฝั่ง A และฝั่ง B ผู้สอนจะให้การเปลี่ยนแปลงการเดินทางต่าง ๆ มาให้ แล้วให้ฝั่ง B ส่งข้อความเสียงผ่านโซเซียลมีเดีย เกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เดินทางไปยังฝั่ง A อาทิ เวลาของเที่ยวบิน ยานพาหนะที่ ผู้เดินทางจากต้องใช้ การเลื่อนการเดินทาง และให้ฝั่ง A ส่งข้อความเสียงตอบกลับ

2.3 การวิเคราะห์และใช้เหตุผล (analyzing and reasoning)

1) ตัดบทสนทนาออกจากกลุ่ม (find the odd one) ในกิจกรรมนี้ผู้เรียน 4 คู่จะได้หัวข้อเพื่อสนทนาสั้น ๆ และจะมีบางหัวข้อที่ไม่ได้อยู่ในหมวดหมู่นั้น ให้ผู้เรียนชี้คู่สนทนาที่ ต่างจากพวกออก พร้อมพูดอธิบายเหตุผลให้ฟัง

2) กิจกรรมสายลับ (What's my line?) เป็นกิจกรรมสนทนาคู่ แบ่งผู้เรียน ออกเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งแรกคือบุคคลนิรนาม ซึ่งจะตอบคำถามได้แบบอ้อม ๆ ส่วนอีกฝั่งหรือเพื่อนร่วมชั้นที่ เหลือจะถามคำถามเพื่อทายว่า บุคคลนิรนามนั้นประกอบอาชีพอะไร

2.4 การจัดทำโครงสร้างข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่ส่งออก (creating structure for input and output)

1) การระบุสิ่งประดิษฐ์ (inventions) กิจกรรมนี้ผู้สอนจะแบ่งตาราง ออกเป็นปีคริสต์ศักราช หลังจากนั้นให้ผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นตามปีต่าง ๆ ตามเนื้อความที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ แล้วให้ผู้เรียนอีกฝั่งระบุว่า ในปีนั้น ๆ มีสิ่งใดบ้างที่ถูกคิดค้นหรือ สร้างขึ้น หลังจากนั้นผู้สอนอาจจะให้นักเรียนพูดสรุปอีกครั้งหนึ่ง

2) กิจกรรมผู้ร่วมเหตุการณ์ (protest) กิจกรรมนี้ผู้สอนจะต้องหาข่าวหรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ มาใช้ โดยการอ่านข่าวนั้นให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้ผู้เรียนพูดสรุปว่า บุคคลที่ระบุในข่าว นั้น พูดหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นว่าอย่างไรบ้าง หลังจากนั้น ผู้สอนอาจมีการตั้งคำถามอื่น ๆ เกี่ยวกับข่าวเพิ่มเติม เช่น คิดเห็นอย่างไร หรือได้ข้อคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการชดเชย (compensation strategies) ได้แก่

3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (guessing intelligently)

1) การเดาบริบท (guessing the meaning of reading passages) คือ การที่ผู้สอนให้บทสนทนาไปโดยแต่ละท่อนจะมีคำศัพท์เฉพาะอยู่ ให้ผู้เรียนถาม-ตอบกันโดยอาศัยบริบทในบทสนทนานั้น แทนการถามความหมายโดยตรง

2) กิจกรรมแบ่งกลุ่มพูดคุย (what we have in common) โดยผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 8 กลุ่มโดยประมาณ แล้วให้ผู้เรียนถามตอบกันเกี่ยวกับสิ่งที่ตนและสมาชิกภายในกลุ่มมีหรือชอบเหมือนกัน หลังจากนั้นให้ตัวแทนออกมาสรุปว่าสิ่งที่ตนชอบหรือมีเหมือนเพื่อนในกลุ่มคืออะไร และเพื่อนคนไหนบ้าง

3.2 การชดเชยข้อจำกัดในการพูดและเขียน (overcoming limitations in speaking and writing)

1) เกมผู้ต้องสงสัย (Alibi) ในกิจกรรมนี้จะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม A กลุ่ม B และกรรมการ โดยที่ A และ B ต่างฝ่ายก็ต่างเป็นผู้ต้องหา ทั้งสองฝั่งจะต้องเตรียมหาข้อแก้ตัวให้แก่ตนเองว่าไม่ใช่คนผิด เพื่อนร่วมชั้นจะเป็นกรรมการตัดสินโดยจะระบุเวลา และวันที่ แล้วให้ผู้ต้องหาเข้ามาในห้องที่ละคนเพื่อหาข้อมูลว่า ในเวลาและวันที่ที่ระบุไปนั้น ตนทำอะไรอยู่ มีการถามข้อมูลอื่น ๆ ร่วมด้วย เมื่อเสร็จสิ้น เพื่อนร่วมชั้นจะวิเคราะห์คำตอบของทั้ง A และ B ว่าตรงกันไหม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนั้นหรือไม่ อย่างไร

2) การสัมภาษณ์ (interview) คือกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องจินตนาการว่าตนจะได้สัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง นักกีฬา นักร้อง นักแสดง โดยที่ผู้เรียนจะต้องสร้างข้อคำถามที่จะใช้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง หลังจากนั้นให้ทำการสัมภาษณ์โดยต้องมีสมาชิกคนใดคนหนึ่งจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นให้นำข้อมูลนั้นไปเขียนเป็นบทความแล้วนำไปจัดทำเป็นนิตยสารหรือโปสเตอร์

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรง (direct strategies) ทั้ง 3 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีด้านความเข้าใจ และ 3) กลวิธีการชดเชย มีความหลากหลายและน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกลุ่มคำศัพท์ การตัดคำศัพท์ที่ต่างจากพวก การสร้างแผนที่หรือแต่งเรื่องจากภาพ การปฏิบัติตามคำสั่ง การฟังเพื่อสรุปข้อมูล การจินตนาการบทสนทนา การเดาเพื่อสรุปความ การฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือใจความสำคัญ รวมไปถึงกิจกรรมบทบาทสมมติต่าง ๆ ที่ผู้สอนออกแบบไว้ เป็นต้น โดยผู้สอนสามารถนำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ไปสอดแทรกในขั้นตอนของการสอนในห้องเรียนได้

2.4 ประโยชน์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ผู้เรียนนำมาใช้ เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้น ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ของตนได้อย่างมีระบบ ดังที่นักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

Kapur (2020) และ วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์ (2563) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจประเด็นสำคัญของสิ่งที่จะพูดได้เร็วขึ้น
2. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้เนื้อหาในบทเรียนนั้น ง่ายต่อการจำ และสามารถนำมาใช้ได้เมื่อพูดภาษาอังกฤษ
3. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
4. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่รู้อยู่แล้วกับความรู้อื่นๆ ได้ ทำให้เนื้อหาที่พูดมีความต่อเนื่องกัน
5. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยสร้างความกระตือรือร้น ความสนใจ และแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ

Ariffin, K., Halim, N. A. & Darus, N. A. (2021) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองอย่างมีขั้นตอน
2. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจผู้อื่นและสามารถพูดสื่อสารกันเข้าใจมากขึ้น
3. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนวางแผนการฝึกทักษะการพูดของตนเองอย่างเป็นระบบ
4. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการพูดที่มากขึ้น ทั้งในและนอกห้องเรียน
5. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนคิด และสามารถพูดอย่างเป็นระบบมากขึ้น

Breitwieser, J. & Brod, G. (2021) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษามาใช้ได้เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ

2. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาโดยสามารถเดาจากบริบทได้อย่างมีเหตุผล และสามารถพูดโต้ตอบได้

3. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนสนุกและมีทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ

4. กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกทักษะการพูดร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น และพูดสื่อสารโดยเข้าใจคนอื่นในสังคมมากขึ้น

สรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ดังนี้ 1) ช่วยให้เนื้อหาในบทเรียนนั้นง่ายต่อการทำความเข้าใจและจดจำ สามารถนำมาใช้ได้เมื่อพูดภาษาอังกฤษ 2) ช่วยให้ผู้เรียนพูดอย่างมีระบบมากขึ้น 3) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการพูดของตนได้อย่างเป็นขั้นตอน 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดมากขึ้น ทั้งในและนอกห้องเรียน 4) ทำให้ผู้เรียนสนุกและมีทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ 5) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เนื้อหาที่พูดจึงมีความต่อเนื่อง 6) ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการพูดร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนอย่างเข้าใจกัน 7) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การพูดด้วยตนเอง และ 8) สร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน

3. เจตคติต่อการเรียน

3.1 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

เจตคติมีความหมายเดียวกับคำว่า attitude ในภาษาอังกฤษ เจตคติเป็นสิ่งที่ทุกคนมีเป็นของตนเองอยู่แล้ว ขึ้นอยู่กับว่าเป็นเจตคติที่มีต่อสิ่งไหน โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของเจตคติต่อการเรียนไว้ดังนี้

ธีระ ยอน (2562) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนหมายถึงพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจ การรับรู้และการตอบสนองที่มีต่อการเรียนในทางบวกหรือทางลบ หากมีเจตคติในทางบวกก็จะมีพฤติกรรมอยากเรียนวิชานั้น แต่หากมีเจตคติลบก็จะเลียงที่จะเรียน โดยเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้

มาลีวัล เลิศสาครศิริ, จุริย์ นฤมิตเลิศม และกิตติยา สมุทระประดิษฐ์ (2564) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อ ที่แสดงออกต่อการเรียนมีทั้งทางบวกและลบ หากมีเจตคติทางบวกก็มีแนวโน้มในการแสดงออกทางพฤติกรรมที่อยากเรียน แต่จะเป็นไปในทางตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติทางลบ

กฤษฎา วุฒิชัยวุฒิ และกัลทิมา พิษัย (2564) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อการเรียน

Lea & Bradbery (2020) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับรายวิชา และจะแสดงพฤติกรรมตามความคิดหรือความรู้สึกนั้น

Hamdah, Rahmadya and Nurlaela (2019) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือ ความรู้สึกหรือความเชื่อ ที่มีต่อรายวิชาใดก็ตาม ทั้งทางบวกหรือทางลบ

Anari, Bagheri and Sadighi (2020) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือความรู้สึกที่มีต่อรายวิชาใดก็ตาม และจะแสดงออกทางพฤติกรรม ในด้านบวก หรือด้านลบ

Namanyane and Shaoan (2021) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยมี 2 รูปแบบ คือ ชอบ และไม่ชอบ และจะแสดงต่อสิ่งนั้นตามความรู้สึกที่มี

Deonna and Teroni (2021) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนคือความคิด ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมว่า อยากทำหรือไม่อยากทำ ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนหมายถึงความคิดและความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบ โดยเจตคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

3.2 องค์ประกอบของเจตคติต่อการเรียน

เจตคติต่อการเรียนประกอบไปด้วยหลายองค์ประกอบ มีนักจิตวิทยาและนักวิชาการอธิบายว่า เจตคติประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ (อินทิรา เพชรฑูล, 2561; McLeod, 2018; Namanyane & Shaoan, 2021)

1. การรับรู้ (cognition component) หมายถึง ความเชื่อและความรู้ของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชา โดยความเชื่อนี้ได้มาจากการประเมินค่าว่าสิ่งนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และเป็นการตัดสินใจว่าจะมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อสิ่งนั้น การรับรู้นี้ ผู้เรียนอาจได้จากการประเมินค่าเนื้อหาในการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอน หรือแม้กระทั่งตัวผู้สอนเอง

2. ความรู้สึก (affective component) หมายถึง อารมณ์ความรู้สึก อาทิ ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ที่มีต่อเนื้อหาที่ใช้ในการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนออกแบบขึ้นมา บรรยากาศในการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ รวมไปถึงตัวของผู้สอนเอง เหล่านี้มีผลต่อความรู้สึกของผู้เรียนทั้งสิ้น

3. พฤติกรรม (behavioral component) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการรับรู้และความรู้สึก หากมีเจตคติในทางบวกก็จะพฤติกรรมช่วยเหลือ สนับสนุน สนุก ตื่นเต้นหรือทำหาย หรืออยากเรียนวิชานั้น หากมีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง ไม่ให้ความร่วมมือ หรือเป้าหมายไม่ยอมเรียนวิชานั้น

จินตนา ลิทธิพลวรรณเวช (2561) ได้กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้ (cognition) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ หรือประสบการณ์ ที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนในรายวิชานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมเป็นความเชื่อ (การประเมินค่า) โดยความยากง่ายของเนื้อหา ความสนุกหรือน่าตื่นเต้นของกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอนที่ผู้สอนออกแบบ บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เทคนิคการสอนต่าง ๆ ของผู้สอน มีผลต่อการรับรู้ของผู้เรียนทั้งหมด

2. ความรู้สึก (feeling) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีความสัมพันธ์กับรายวิชานั้น เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนประเมินค่าเนื้อหาในการเรียน กิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียน ขั้นตอนการสอน บรรยากาศในการเรียน หรือตัวผู้สอน แล้วพบว่า พอใจหรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ อยากเรียนหรือไม่อยากเรียน

3. แนวโน้มพฤติกรรม (action tendency) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่ผู้เรียนจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน โดยผู้เรียนจะแสดงออกทางพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการรับรู้และความรู้สึก เช่น ผู้เรียนรับรู้ว่าเป็นเนื้อหาที่ตนเรียนนั้นยากเกินไป ก็จะเกิดความรู้สึกไม่สนุก เบื่อหน่าย ไม่ตื่นเต้น จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ไม่เข้าเรียนหรือไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้

สุเมธ จันทร์สุนทพจน์ (2563) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความนึกคิด (cognitive domain) เป็นส่วนประกอบของความรู้อย่างที่ผู้เรียนกำลังทำความเข้าใจหรือเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงถึงความรู้ การรับรู้ และความเชื่อถือของผู้เรียนที่มีผู้สอน องค์ประกอบนี้เกิดขึ้นได้โดยการรวมกันของประสบการณ์ที่มีต่อการเรียนกับทัศนคติที่มีต่อการเรียน องค์ประกอบด้านความนึกคิดนี้ทำให้เกิดการรับรู้ซึ่งมักอยู่ในรูปแบบของความเชื่อ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective domain) เป็นส่วนของอารมณ์และความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับการเรียน โดยอารมณ์และความรู้สึกนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญเกี่ยวกับการประเมินสิ่งที่คุณเรียนรู้อยู่ อาทิ เนื้อหาในการเรียน กิจกรรมการเรียนรู้

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (psychomotor domain) เป็นแนวโน้มพฤติกรรมหรือการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน โดยทั่วไปจะวัดในรูปแบบของการตั้งใจเรียน การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ การเข้าชั้นเรียน โดยองค์ประกอบด้านนี้จะสอดคล้องกับความเชื่อและความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ของตน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านการรับรู้ ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ที่มีต่อการเรียน นำไปสู่การประเมินค่าสิ่งนั้น เมื่อผู้เรียนเกิดการประเมินค่าแล้วก็จะนำไปสู่องค์ประกอบที่ 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก คือความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อการเรียน โดยผู้เรียนอาจจะรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ สนุกหรือไม่สนุก ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนเกิดการประเมินค่าสิ่งนั้นอย่างไร และ 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนที่สอดคล้องกับการรับรู้และความรู้สึก โดยทั้งสามองค์ประกอบนี้ จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3.3 ประเภทของเจตคติต่อการเรียน

เจตคติต่อการเรียนเป็นความคิดหรือความรู้สึกในจิตใจ ที่มาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ต่อรายวิชานั้น ๆ เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ โดยพรนภา เตียสุทธิกุล , พัฒนา พรหมณี, จานนท์ ศรีเกตุ, นาวิณ มีนะกรรณ, และสุวิมล พงษ์วารินศาสตร์ (2561) Muhamed and Razak (2019) และ Boca (2021) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เจตคติเชิงบวก (positive attitude) หมายถึง การแสดงออกในลักษณะความชอบ สนุก ตื่นเต้น ท้าทาย สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะของความพึงพอใจและเห็นด้วย กล่าวคือ หากผู้เรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียน ผู้เรียนก็จะมีการรับรู้ว่ามีสิ่งที่ดีที่ตนเรียนอยู่นั้นดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกสนุกต่อการเรียน ตื่นเต้น ท้าทาย และแสดงออกทางพฤติกรรมว่าอยากเรียน ตั้งใจเรียน สนุกกับการเรียน ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

2. เจตคติเชิงลบ (negative attitude) หมายถึง การแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงบวก อาทิ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะของความไม่พึงพอใจ กล่าวคือ หากผู้เรียนมีเจตคติเชิงลบต่อการเรียน ผู้เรียนก็จะเกิดการรับรู้ว่ามีสิ่งที่ไม่ดีที่ตนเรียนอยู่นั้นไม่ดี ยากเกินไป ไม่สนุก ไม่มีประโยชน์ ทำให้เกิดประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการเรียนสิ่งนั้น ผู้เรียนจึงมีความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่ชอบ ไม่สนุกกับการเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนหรือไม่ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

Drasler et al. (2021) และ Jury, Perrin, Rohmer and Desombre (2021) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เจตคติในทางบวก (good attitude) คือการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าชอบหรือสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจกับการเรียน เช่น หากผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนออนไลน์ ผู้เรียนก็จะรู้สึกตื่นเต้น ท้าทาย มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนออนไลน์ทุกครั้ง และให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ การทำชิ้นงานหรือภาระงาน

2. เจตคติในทางลบ (bad attitude) คือการแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าไม่ชอบหรือไม่สนุกกับกิจกรรมหรือสิ่งที่ตนกำลังเรียนรู้อยู่ เป็นความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจกับการเรียน เช่น หากผู้เรียนมีเจตคติในทางลบต่อการเรียนออนไลน์ ผู้เรียนก็จะรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียนออนไลน์ รวมถึงการไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนรู้ การทำชิ้นงานหรือภาระงาน

สง่า คุณค่า (2561) และสุวรรณโณ ยอดเทพ (2562) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. เจตคติในทางบวก (positive attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในทางที่ดีหรือยอมรับ อยู่ในรูปแบบของความพึงพอใจ อันเกิดจากการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ดีจากสิ่งนั้น อันจะนำไปสู่พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงประสบการณ์และความรู้สึกนั้น เช่น ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพราะการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้เรียนจึงตั้งใจเรียนและรู้สึกสนุกเมื่อได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ

2. เจตคติในทางลบ (negative attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่สนุก ไม่ชอบ เนื่องจากผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เห็นด้วยหรือต่อต้าน เช่น ผู้เรียนบางคนไม่ชอบเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องที่น่าสับสนและซับซ้อน ผู้เรียนจึงไม่สนใจที่จะทำชิ้นงานหรือภาระงานนั้น

3. เจตคติเป็นกลาง (non-negative attitude) คือ การมีความคิดเห็นเป็นกลาง ไม่มีแนวโน้มสนับสนุนหรือต่อต้าน ไม่สามารถบอกได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ เพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ใด ๆ ในภาษาฝรั่งเศสมาก่อน จึงไม่สามารถประเมินค่าสิ่งนั้นได้

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) เจตคติทางบวก หากผู้เรียนมีเจตคตินี้ก็จะมีพฤติกรรมชอบหรือสนุกกับการเรียนในรายวิชานั้น 2) เจตคติเป็นกลาง คือการที่ผู้เรียนไม่รู้สึกชอบแต่ก็ไม่ได้อึดอัดกับกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) เจตคติทางลบ คือ การที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าไม่ชอบหรือไม่อยากเรียนรู้สิ่งนั้น

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดเจตคติต่อการเรียน

เจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวข้องกับสภาพทางจิตใจ ไม่สามารถวัดได้โดยตรง จึงเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและละเอียดอ่อน เจตคตินิยมวัดออกมาเป็นทิศทางบวกและทิศทางลบ โดย สามารถวัดได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้ (สุรพล สิงห์เนตร, 2561; พันนิดา อุปหนอง, 2561; Jebb, Ng and Tay, 2021)

1. การสังเกต (observation) หมายถึง การเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน โดยที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัว จากนั้นนำผลการสังเกตมาวิเคราะห์ สรุป และตีความข้อมูล

2. การสัมภาษณ์ (interview) หมายถึง การถามตอบด้วยปากเปล่า ผู้สัมภาษณ์อาจจดบันทึกหรืออัดเสียงคำตอบไว้ แล้วนำมาวิเคราะห์ในภายหลัง

3. การสร้างจินตนาการ (projective technique) หมายถึง การใช้จินตนาการเพื่อวัดเจตคติของบุคคล สามารถทำได้ด้วยวิธีการดังนี้

3.1 การต่อให้จบประโยค (sentence completion) จะเป็นที่ยอมรับสำหรับการวัดเจตคติที่อยู่ในจิตสำนึก

3.2 การโยงความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ (word association) วิธีนี้จะใช้คำแทนข้อความ แล้วให้ผู้ตอบบอกว่า เมื่อได้ยินคำนั้นแล้วนึกถึงอะไรเป็นสิ่งแรก

3.3 การเล่าเรื่องจากภาพ (story telling) โดยจะใช้ภาพเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง

4. การใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นการสร้างแบบสอบถามโดยมีข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่จะประเมิน ข้อความหนึ่ง ๆ จะแสดงทิศทางของเจตคติเพียงทิศทางเดียว คือนิมาน (ข้อความทางบวก) หรือนิเสธ (ข้อความทางลบ) กำหนดระดับมาตราส่วนของคำตอบที่เป็นความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้เป็นค่าน้ำหนักตัวเลขเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยข้อความทางบวกให้ค่าของระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งเป็น 5 4 3 2 จนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ค่าระดับเป็น 1 ถ้าเป็นข้อความทางลบตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ค่าระดับเป็น 1 2 3 4 จนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ค่าระดับเป็น 5 เมื่อตอบแบบวัดเจตคติจนครบ สามารถแปลผลคะแนนเฉลี่ยของเจตคติได้ โดยให้ความหมายดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.51-5.00	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	มีเจตคติอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	มีเจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พัชชา รวยจินดา และดิเรก เอกบวรวงศ์. (2563) จุฬารัตน์ มาสสันเทียะ (2562) และ Ismaili (2021) กล่าวว่า การวัดเจตคตินั้นสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การวัดทางตรง (directive technique) ได้แก่

1) แบบสอบถามรายงานตนเอง (self-administered questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความต่าง ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นที่เป็นจริงสำหรับตนเองให้มากที่สุด

2) การสัมภาษณ์ (interview) เป็นการถามตอบด้วยปากเปล่าระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ตอบคำถาม แล้วนำคำตอบมาวิเคราะห์เจตคติ อาจจะเป็นการถามตอบแบบต่อหน้าหรือบันทึกเสียงแล้วนำมาวิเคราะห์ภายหลัง

2. การวัดทางอ้อม (indirective technique) ได้แก่

1) การให้อ่านแล้วต่อความหมาย (sentence completion) คือการอ่านข้อความที่ไม่สมบูรณ์ให้ฟัง แล้วให้ต่อประโยคนั้นจนสมบูรณ์

2) การให้หาคำมาสัมพันธ์ (relative words) คือการให้คำมา และให้บอกคำอื่น ๆ ที่คิดว่ามีความสัมพันธ์กับคำที่ให้ไป หรือถามว่านึกถึงอะไรเป็นสิ่งแรกที่ได้ยินคำนั้น

3) การเล่าเรื่องจากภาพ (story telling) คือการดูภาพแล้วให้เล่าเรื่องตามจินตนาการขึ้น เพื่อจะวิเคราะห์ว่ามีความคิดหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้นอย่างไร

4) การสังเกต (observation) การเฝ้ามองและจดบันทึกในพฤติกรรมที่เห็น จากนั้นนำผลการสังเกตมาวิเคราะห์และตีความข้อมูล การวัดเจตคติแบบนี้เป็นการวัดโดยที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวและแสดงพฤติกรรมตามความเป็นจริงของตน

3. การวัดจากหลักฐานการเรียนรู้ (unobtrusive technique) คือ การที่ผู้สอนวิเคราะห์เจตคติจากชิ้นงาน หรือภาระงานต่าง ๆ ของผู้เรียนว่า มีความตั้งใจในการทำมากน้อยเพียงใด แสดงออกในเจตคติทางบวกหรือทางลบ

จากข้อมูลข้างต้น การวัดเจตคตินั้นสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ 1) การวัดทางตรง โดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามรายงานตนเอง การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 2) การวัดทางอ้อม โดยเครื่องมือที่ใช้คือ การสังเกต และการสร้างจินตนาการ และ 3) การวัดจากหลักฐานการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์จากชิ้นงานหรือภาระงานของผู้เรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนที่บูรณาการกับกลวิธีการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด พบว่า มีงานวิจัยเพียงเรื่องเดียว คือ การศึกษาของ Suwannasit (2018) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนกลวิธีการฟังที่มีต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียนคนไทยในวัยผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนไทยในระดับมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ข้อสอบ Chulalongkorn University Test of English Proficiency (CU-TEP) และ 3) แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบในส่วนการฟังหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษายังมีเจตคติที่ดีต่อกลวิธีการเรียน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษา พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำกลวิธีการเรียนไปพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนหลายเรื่อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

Wael, Asnur and Ibrahim (2018) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนของผู้เรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 12 คน ในมหาวิทยาลัยมุฮัมมัดติยะห์ ซอริ่ง ประเทศอินโดนีเซีย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

Grisales and Cruz (2017) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กลวิธีการเรียน พอดคาสต์ และการทำงานร่วมกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน ในโรงเรียนอิบาเก ประเทศโคลอมเบีย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

Abualzain (2016) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนที่มีต่อความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 100 คน ในมหาวิทยาลัยซูดาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยหญิง อาเฟด ประเทศซูดาน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม

การศึกษาของ Lihua (2015) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการฝึกใช้กลวิธีการเรียน ที่มีต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 105 คน ในมหาวิทยาลัยไชนาเวสต์หนอมอล ประเทศจีน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และข้อสอบ College English Test Band 4 (CET-4) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักศึกษา กลุ่มทดลองมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่มีการนำกลวิธีการเรียนไปพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย มีเพียงเรื่องเดียวที่นำกลวิธีการเรียนมาใช้กับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งก็ได้ผลเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการขยายแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนโดยนำไปทดลองกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10,909 คน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนธราภิวัฒก์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้องเรียน โดยห้องเรียนมีการจัดกลุ่มแบบความสามารถ และผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
2. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

โดยเครื่องมือทั้ง 3 ชนิดข้างต้น มีรายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) กลวิธีการเรียน (learning strategies) รวมไปถึงงานวิจัยเกี่ยวกับการนำกลวิธีการเรียนไปใช้ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและสอดคล้องของการนำประเภทของกลวิธีการเรียนมาบูรณาการกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อันนำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน ประเภทละ 8 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง 1) Introducing Someone 2) Complimenting Someone's Clothes and Accessories 3) Asking for Permission 4) Shopping for Clothes 5) Asking and Giving Directions 6) Reserving a Hotel Room 7) Ordering Food and Drinks และ 8) Talking about Activities in the Past โดยในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีส่วนประกอบ ดังนี้ (อารีรักษ์ มิแจ้ง และวรรณประภา สุขสวัสดิ์, 2564)

- 1) สารสำคัญ หมายถึง บทสรุปของเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หมายถึง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 3) วัตถุประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านที่ได้วางแผนไว้ คือ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย
- 4) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน หมายถึง ประเภทหรือชนิดของสิ่งที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในบทเรียน
- 5) เนื้อหาทางภาษา หมายถึง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตัวภาษาในบทเรียน อันได้แก่ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นต้น
- 6) กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ หรือวิธีสอนที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งในที่นี้มี 2 วิธีที่มีความแตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การเปรียบเทียบกระบวนการเรียนการสอนระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	การบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
ขั้นการนำเสนอ (presentation)	
เป็นขั้นที่ผู้เรียนเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือให้ความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างใหม่	เป็นขั้นที่ผู้เรียนเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือให้ความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างใหม่ ซึ่งมีการบูรณาการกลวิธีด้านความเข้าใจ โดยการวิเคราะห์บทสนทนาแล้วฝึกพูดถาม-ตอบ
ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice)	
เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง-พูดแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำด้านความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา อาทิ กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ	เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง-พูดแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำด้านความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา อาทิ กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ
ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)	
เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์เสมือนจริง โดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น	เป็นขั้นตอนสรุปผลการเรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์เสมือนจริง โดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งมีการบูรณาการกลวิธีการชดเชย โดยการแสดงตัวอย่างของการใช้ท่าทางก่อนที่จะสนทนาตามบทบาท การฝึกพูดอ้อมหรือใช้คำเหมือนก่อนที่จะสนทนาในบริบทที่กำหนด และการบูรณาการกลวิธีการจำ เป็นการฝึกสนทนาโดยใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok)

7) การวัดและการประเมินผล หมายถึง การระบุชื่อเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน

2.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาและการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนนำคำแนะนำและข้อสังเกตมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้เสนอแนะการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ กระตุ้นทักษะการคิด ฝึกการใช้เทคโนโลยี และคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริงได้ และยังให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลที่ต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมที่ออกแบบไว้

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 8 แผนมีผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.90 และรายแผนอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 4.78 4.82 4.95 4.93 5.00 4.93 4.97 และ 4.85 ตามลำดับ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 8 แผน มีผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 และรายแผนอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 4.83 4.88 4.95 4.95 4.97 4.90 4.95 และ 4.88 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) ปรับแก้ข้อความที่ผิดให้ถูกต้อง
- 2) ปรับเวลาที่ใช้สอนในเรื่องที่ 6 Reserving a Hotel Room และเรื่องที่ 7 Ordering Food and Drinks ให้นานขึ้นกว่าเดิม โดยปรับจาก 2 ชั่วโมงเป็น 3 ชั่วโมง เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาทางภาษาของบทเรียน

2.1.5 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเนื้อหาที่สอนและจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบทดสอบ การวิเคราะห์ความเหมาะสมของเวลาและคะแนนของแบบทดสอบ

2.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา

2.2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์และสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน โดยใช้เวลา 2 นาที

ตอนที่ 2 เป็นการตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยให้ส้อมจำนวน 5 ข้อ รวม 5 คะแนน โดยใช้เวลา 3 นาที

ตอนที่ 3 เป็นการพูดบรรยายเส้นทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 2 ข้อ รวม 32 คะแนน โดยใช้เวลา 5 นาที

ตอนที่ 4 เป็นการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยให้ส้อมจำนวน 1 สถานการณ์ รวม 20 คะแนน โดยใช้เวลา 10 นาที

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พัฒนาเกณฑ์ในการให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของแต่ละตอน

2.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข ทำให้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีความถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น

2.2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) พิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 รวมมีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 26 ข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง) โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงคำสั่งในตอนที่ 2 และตอนที่ 4 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้แบบทดสอบมีความสมบูรณ์มากขึ้น สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้

1) อธิบายคำสั่งในตอนที่ 2 ให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ประเมินเข้าใจตรงกันว่าการทดสอบในตอนนี้เป็นส้อมเพียง 5 ข้อ จากทั้งหมด 10 ข้อ

2) อธิบายคำสั่งในตอนที่ 4 ให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ประเมินเข้าใจตรงกันว่า การทดสอบในตอนนี้เป็นารสุ่มเพียง 1 ข้อจากทั้งหมด 4 ข้อ

2.2.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดสอบกับ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า การหาค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนน ซึ่งเปรียบเทียบระหว่างคะแนนที่ผู้วิจัยเป็นคน ให้กับคะแนนที่ได้จากผู้ช่วยวิจัยอีก 2 ท่าน (inter-rater reliability) ซึ่งเป็นครูผู้สอนชาวต่างชาติ พบว่า คะแนนที่ได้ใกล้เคียงกัน

2.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ต่อไป (ดูภาคผนวก ค)

2.3 แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการพูด ภาษาอังกฤษจากนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน รวมทั้งหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's method) โดยผู้วิจัยปรับมาจากแบบวัดเจตคติ ของ Canceran & Temporal (2020) ซึ่งข้อคำถามครอบคลุมในประเด็นที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการพูด ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดให้

5	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไข โดยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อ คำถามในแต่ละข้อกับตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

2.3.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ดังนี้

+1	คือ	แน่ใจว่า	ข้อคิดเห็นนั้นสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา
0	คือ	ไม่แน่ใจว่า	ข้อคิดเห็นนั้นสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่

-1 คือ แน่ใจว่า ข้อคิดเห็นนั้นไม่สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 รวมมีข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมด 20 ข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

2.3.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษทั้งหมด โดยนำไปทดลองกับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษฉบับนี้มีค่า เท่ากับ 0.93

2.3.6 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุง แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 15-20 นาที ต่อ 1 คน

3.2 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 10 นาที

3.3 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับผู้เรียน 2 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง และกลุ่มทดลองตามแผนจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตามรายละเอียด ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing Someone

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Complimenting Someone's Clothes and Accessories

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking for Permission

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Shopping for Clothes

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Asking and Giving Directions

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Reserving a Hotel Room

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Ordering Food and Drinks

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Talking about Activities in the Past

3.4 หลังจากจัดการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.5 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 10 นาที

3.6 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS วิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ) ดังนี้

4.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-independent)

4.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's method) (ละเอียด ศิลา น้อย และกันทิมาลย์ จินดาประเสริฐ, 2562) ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุด

และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-independent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน และนำเสนอตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

การจัดการเรียนรู้	N	\bar{X}	S.D.	t	p
การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	30	19.67	4.28		
การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	30	25.03	2.65	-5.84	.000*

*P < .05

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 19.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.28 ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีค่าเท่ากับ 25.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65 และคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน และนำเสนอตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

รายการประเมิน	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t	p
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ	3.40	0.50	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด	-9.02	.000*
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย	3.37	0.49	ปานกลาง	4.77	0.43	มากที่สุด	-11.76	.000*
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	3.30	0.53	ปานกลาง	4.60	0.62	มากที่สุด	-8.68	.000*

*P < .05

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t	p
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล		
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	3.40	0.81	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด	-6.68	.000*
5. การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.47	0.73	ปานกลาง	4.33	0.61	มาก	-5.00	.000*
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	3.63	0.72	มาก	4.40	0.56	มาก	-4.60	.000*
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้	3.73	0.74	มาก	4.43	0.57	มาก	-4.11	.000*
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ	3.47	0.68	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-6.66	.000*
9. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำความรู้จักกับชาวต่างชาติ	3.53	0.82	มาก	4.67	0.48	มากที่สุด	-6.54	.000*
10. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.43	0.73	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-6.58	.000*
11. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ	3.43	0.73	ปานกลาง	4.67	0.55	มากที่สุด	-7.42	.000*

*P < .05

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t	p
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล		
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่า เป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา	3.43	0.63	ปานกลาง	4.67	0.55	มากที่สุด	-8.13	.000*
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	3.50	0.73	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	-5.90	.000*
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา	3.50	0.68	ปานกลาง	4.40	0.56	มาก	-5.57	.000*
15. ข้าพเจ้าสามารถพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี	3.33	0.66	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-7.66	.000*
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	3.40	0.62	ปานกลาง	4.43	0.57	มาก	-6.72	.000*
17. ข้าพเจ้าคิดว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ	3.40	0.62	ปานกลาง	4.67	0.48	มากที่สุด	-8.84	.000*
18. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน	3.40	0.62	ปานกลาง	4.40	0.50	มาก	-6.88	.000*
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น	3.53	0.57	มาก	4.50	0.51	มาก	-6.92	.000*
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	3.50	0.57	ปานกลาง	4.43	0.50	มาก	-6.70	.000*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.46	0.40	มาก	4.53	0.23	มากที่สุด	-7.02	.000*

*P < .05

ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเด็น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 19.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.28 ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีค่าเท่ากับ 25.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65 และคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

1.2 ในภาพรวมเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเด็น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. อภิปรายผล

งานวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช มีประเด็นน่าสนใจที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดอ่อนที่ว่า การสอนรูปแบบดังกล่าวมีรูปแบบการสอนที่กว้าง กิจกรรมการสอนไม่ตายตัว ทำให้ผู้สอนแต่ละคนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนนี้ไม่ตรงกัน และดำเนินการสอนไปตามความเข้าใจหรือไม่เข้าใจของตนเอง (ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2558) นอกจากนี้ แนวการสอนดังกล่าวก็ยังมีข้อจำกัดบางประการ คือ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจดจำการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาในขณะที่นักเรียนยังไม่เกิดความเข้าใจ ในรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และไม่เน้นการสอดแทรกวิธีการที่จะนำมาช่วยในการสื่อสารเพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก (Rumbouw, 2021) ในขณะที่กลวิธีการเรียนส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้เร็วและง่ายขึ้น พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990; Murdewi, 2021) ดังนั้น การนำกลวิธีทั้ง 3 กลวิธีเข้ามาบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) กลวิธีด้านความเข้าใจ โดยการใช้กิจกรรมวิเคราะห์บทสนทนาซึ่งครูเป็นผู้ตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนระบุนัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังบริบทของการสนทนา และระดับของภาษาที่ใช้ ทำให้นักเรียนเข้าใจการนำภาษาไปใช้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dipta (2019) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์บทสนทนานั้นทำให้นักเรียนเข้าใจบริบทในบทสนทนาโดยนักเรียนจะเข้าใจได้ว่า ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไร ระหว่างการสนทนานั้นผู้พูดและผู้ฟังอยู่ที่ไหน และภาษาที่อยู่ในบทสนทนานั้นเป็นภาษาระดับใด 2) กลวิธีการชดเชย ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย คือ การให้นักเรียนดูวิดีโอตัวอย่างของการสนทนาและให้นักเรียนสังเกตภาษาท่าทางของตัวละคร ทำให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ท่าทางประกอบการสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ อาทิ นักเรียนจะเห็นตัวอย่างของการจับมือเมื่อทำความรู้จักกัน การโบกมือลา การชี้นิ้วเพื่อประกอบการอธิบายเส้นทาง สอดคล้องกับ Clough & Duff (2020) ที่ว่า การแทรก

กิจกรรมที่ให้นักเรียนเห็นตัวอย่างของการใช้ภาษาท่าทางขณะสนทนาก่อนที่จะผลิตภาษาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบได้อย่างมีความหมายมากขึ้น ทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่นและเป็นธรรมชาติ อีกทั้ง การใช้ภาษาท่าทางยังทำให้การสนทนาเป็นที่เข้าใจมากขึ้น และกิจกรรมการฝึกใช้คำเหมือนและพูดอ้อมโดยครูเป็นผู้อธิบาย เช่น การใช้ book แทน reserve ในประโยค I'd like to book a double room. และการพูดอ้อมว่า I like it! It's something around your neck. แทนการพูดว่า I like your necklace. เป็นต้น เมื่อต้องผลิตภาษาด้วยตนเอง นักเรียนก็สามารถถาม-ตอบได้อย่างไม่หยุดชะงัก สอดคล้องกับ Taheri and Davoudi (2016) ที่ว่า การแทรกกิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกพูดอ้อมหรือคำศัพท์ที่ใช้แทนกันได้ก่อนที่จะสนทนาในบริบทที่กำหนดทำให้นักเรียนมีความรู้ในตัวภาษาที่มากขึ้น เมื่อต้องถาม-ตอบนักเรียนก็จะมีข้อจำกัดทางภาษาที่น้อยลง อีกทั้งยังทำให้การสื่อสารไม่หยุดลงกลางคัน และ 3) กลวิธีการจำ โดยการฝึก ถาม-ตอบผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ที่นักเรียนสามารถฝึกซ้ำได้ตามความพึงพอใจทำให้สามารถจดจำตัวภาษาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น สอดคล้องกับ สหรัฐ ลักษณะสุด (2565) ที่ว่า การฝึกสนทนาโดยใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ซึ่งเป็นการฝึกซ้ำ ๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินกับการใช้ภาษา และสามารถจดจำเนื้อหาทางภาษาได้ เมื่อต้องถาม-ตอบ นักเรียนก็จะมี ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้น กิจกรรมที่กล่าวมาเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างของภาษาและฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับของคำ ประโยค และการสื่อสาร ทำให้นักเรียนสามารถสนทนาได้ดีขึ้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า กลวิธีการเรียนทั้งสามกลวิธีสามารถช่วยลดข้อจำกัดของการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี (Naeimi & Foo, 2015)

2.2 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเด็น อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษามากกว่าการทำความเข้าใจรูปแบบของภาษา และเมื่อต้องถามตอบนักเรียนก็จะเกิดความไม่มั่นใจในภาษาที่ใช้ ไม่ค่อยรู้สึกตื่นเต้นกับการถาม-ตอบกับเพื่อนร่วมชั้น เมื่อเกิดข้อจำกัดทางภาษาระหว่างสนทนานักเรียนก็จะหยุดชะงักหรือตัดส่วนที่มีข้อจำกัดนั้นออกไปเลย และโอกาสในการฝึกทางภาษามักจบแค่นั้นเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกไม่กระตือรือร้นในการฝึกภาษาด้วยตนเองและรู้สึกว่าภาษาไม่ค่อยสำคัญ (Singh, 2016) ในขณะที่กลวิธีการเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ กระตุ้นการเรียนรู้ทางภาษา และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้ (Habok, Magyar & Molnar, 2022) ดังนั้น

การบูรณาการกลวิธีด้านความเข้าใจ กลวิธีการชดเชย และกลวิธีการจำ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้มากยิ่งขึ้นเนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสวิเคราะห์บทสนทนา เมื่อต้องผลิตภาษานักเรียนก็จะรู้สึกว่าการฝึกภาษานั้นเป็นสิ่งที่ง่าย กิจกรรมการฝึกใช้คำเหมือนหรือพูดอ้อมทำให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างไม่หยุดชะงัก เมื่อสามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจกันได้ นักเรียนก็จะรู้สึกดีและภูมิใจในความสามารถของตน และการฝึกถาม-ตอบซ้ำ ๆ ผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจและสนุกในการใช้ภาษา นักเรียนรู้สึกสนใจฝึกภาษาด้วยตนเองมากขึ้น และไม่รู้สีกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ กฤตเมธ นิติวัดนะ (2560) ที่ว่า กลวิธีการเรียนนั้นส่งผลให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดนั้นไม่ซับซ้อน เมื่อนักเรียนผลิตภาษาด้วยตนเองแล้วสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ เขาจะรู้สึกภูมิใจในความสามารถของตนเอง และรู้สึกดีเมื่อสามารถสื่อสารกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษได้ และนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้การสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ ไม่รู้สึกเกร็งในระหว่างการสนทนา (Clough & Duff, 2020) รวมถึงสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะดังกล่าวทั้งในและนอกห้องเรียน นักเรียนรู้สึกกล้าและมั่นใจที่จะฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ รวมถึงเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (สหรัฐ ลักษณะสุด, 2565)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

3.1.1 ในการนำกลวิธีการเรียนมาบูรณาการกับการสอน ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนให้มีความน่าสนใจ หลากหลาย และควรคำนึงถึงความเหมาะสมในการนำกลวิธีไปบูรณาการกับขั้นตอนการสอนนั้น ๆ

3.1.2 ครูต้องทำความเข้าใจกับกลวิธีตามวิธีการที่ครูเลือก และครูควรจะเรียนรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันที่นำมาประยุกต์ใช้ รวมถึงการให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการใช้งานแอปพลิเคชันนั้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำกลวิธีการเรียนไปบูรณาการกับการสอนทักษะการฟัง-พูดวิธีอื่น ๆ อาทิ การสอนแบบบูรณาการทักษะ การสอนโดยการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ การสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย หรือการใช้เทคนิคการละคร เนื่องจากมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำกลวิธีการเรียนไปพัฒนาทักษะการฟัง-พูดยังมีอยู่จำนวนไม่มากนัก โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

3.2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปเปรียบเทียบกับจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้หลากหลาย มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตเมธ นิติวัดนะ. (2560). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครู
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. สืบค้นจาก [http://www.edu-journal.ru.ac.th/
AbstractPdf/2560-5-1_1510839338_is-eng-bkk03-0008.pdf](http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-5-1_1510839338_is-eng-bkk03-0008.pdf)
- กฤตยา สุขประเสริฐ. (2562). ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7
(ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). สืบค้นจาก [http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/
bitstream/123456789/2201/1/56254901.pdf](http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2201/1/56254901.pdf)
- กฤษฏาวุฒิ ไชยวุฒิ และกัลทิมา พิชัย. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการ
เรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปลามัน. วารสาร
บัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 8(3), 151-161. สืบค้นจาก [https://so02.tci-thaijo
.org/index.php/jg-mcukk/article/download/250196/169860/](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jg-mcukk/article/download/250196/169860/)
- จิตติยา ศรีประเสริฐ. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สืบค้น
จาก [http://www.updc.clm.up.ac.th/bitstream/123456789/955/1/
59113975.pdf](http://www.updc.clm.up.ac.th/bitstream/123456789/955/1/59113975.pdf)
- จินตนา สิทธิพลรวเวช. (2561). เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทน
ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ. สืบค้นจาก
<https://shorturl.asia/8wC73>
- จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ. (2562). การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. สุทธิปริทัศน์, 33(108), 39-50.
สืบค้นจาก [https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPU_Suthiparithat_Journal/
article/view/242256/164690](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPU_Suthiparithat_Journal/article/view/242256/164690)
- ชณิการ์ ผันผ่อน. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมดุลเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สืบค้นจาก [http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/
2562/M127466/Phunphon%20Chanika.pdf](http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M127466/Phunphon%20Chanika.pdf)

- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2559). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบ
กลวิธีการสื่อสาร. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*, 3(1), 125-137. สืบค้นจาก
[https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMA/article/download/
141674/104986/](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMA/article/download/141674/104986/)
- ทัชชกร สุขะวันดี. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจาก
คอมพิวเตอร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สืบค้นจาก [http://202.29.22.172/
fulltext/2559/118331/Tachchakorn%20Sukhawan.pdf](http://202.29.22.172/fulltext/2559/118331/Tachchakorn%20Sukhawan.pdf)
- นงลักษณ์ แพงเรือน. (2558). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ปริญญาโทปริญญาตรีบัณฑิต). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/>
- นภัทร มะอาจเลิศ. (2560). กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสัตหีบวิทยาลัย จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สืบค้นจาก
<https://webopac.lib.buu.ac.th/>
- นายธีระ ยอน. (2562). ปัจจัยคัดสรรทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกำแพงเพชร ราชอาณาจักรกัมพูชา (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/64772>
- นينا อีสมีง. (2560). ผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความ
ใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สืบค้นจาก
<https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/11779/1/TC1447.pdf>
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2561). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน
กิจกรรมการโต้ว่าที่. สืบค้นจาก [http://research.rmutsb.ac.th/list/add_
pagenumber.php?page=d519f00dc3e2780fb5610647d2bd108f&id=1635](http://research.rmutsb.ac.th/list/add_page_number.php?page=d519f00dc3e2780fb5610647d2bd108f&id=1635)
- บัณฑิตา จารุมา และพะยอม ก้อนโนเมือง. (2563). วิถีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ.
วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 6(1), 413-428. สืบค้นจาก
[https://elib.life.ac.th/wp-content/uploads/2020/12/242675-Article-Text-
849931-1-10-20200702-1.pdf](https://elib.life.ac.th/wp-content/uploads/2020/12/242675-Article-Text-849931-1-10-20200702-1.pdf)

- บุรชาติ ศิริเป็ง. (2562). การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาไทย เพื่อวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2. สืบค้นจาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25620925_131357_8460.pdf
- พรนภา เตียสุทธิกุล, พัฒนา พรหมณี, จานนท์ ศรีเกตุ, นาวิณ มีนะกรรณ, และสุฤติ พงษ์วาริน ศาสตร. (2561). การวัดระดับเจตคติในการดำเนินงานด้านสาธารณสุข. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 8(2), 215- 225. สืบค้นจาก http://acad.vru.ac.th/Journal/journal%208_2/8_2_17.pdf
- พรพิมล ประสงค์พร. (2558). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่อิงมาตรฐาน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. (หน่วยที่ 8-15, หน้า 1-50). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พีชชา รวยจินดา และดิเรก เอกบวรวงศ์. (2020). การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนออนไลน์ รูปแบบวิดีโอและถ่ายทอดสดของนักศึกษาแพทย์ปี 4 ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 15(2), 1-12. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/download/243797/166083/>
- พนนิดา อุปนทอง. (2561). การศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครู และสมรรถนะทางวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์>.
- มาลีวัล เลิศสาครศิริ, จุรีย์ นฤमितเลิศ, และกิตติยา สมุทรประดิษฐ์. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จากสถานการณ์โควิด-19. *วารสารสุขภาพกับการจัดการสุขภาพ*, 7(1), 13-27. สืบค้นจาก <http://jhbm.slc.ac.th/wp-content/uploads/2021/07/V7No1-At2.pdf>
- ละเอียด ศิลาน้อย และกันทิมาลย์ จินดาประเสริฐ. (2562). การใช้มาตรฐานค่าในการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การโรงแรม และการท่องเที่ยว. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 8(15), 112-126. สืบค้นจาก https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jms_ubu/article/download/196862/137606/

- วนิชา สิริรังหอม. (2563). การใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL). *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า*, 7, 94-107. สืบค้นจาก https://so01.tci-thaijo.org/index.php/CRMA_HUSO/article/download/225221/164484/842963
- วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์. (2020). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 10(2), 70-84. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/download/239882/165577>
- วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์. (2563). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 10(2), 70-84. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/download/239882/165577/849226>
- วันทนี แสงคล้ายเจริญ, สมิทธิ์ วงศ์วิวัฒน์, จิตสุดา ละอองผล, วรเวทย์พิสิษ ยศศิริ, มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และนิชาภัทรชย์ รวีชาติ. (2562). กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 12(6), 2496-2520. สืบค้นจาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/189619/161525>
- ศศิภา ทิพย์ประภา. (2561). การพัฒนาสมรรถนะการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวิสาหกิจชุมชนด้วยบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 12(1), 54-66. สืบค้นจาก <http://arcbs.bsru.ac.th/journal/File71440.pdf>
- ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2558). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะการฟังและการพูด. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. (หน่วยที่ 2, หน้า 1-38). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริรัตน์ กลยะณี และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล. (2558). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 1(1), 17-30. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/article/download/138017/102653/366370>

- สง่า คำคำ. (2561). การศึกษาเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาชั้น ปวส. ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561. สืบค้นจาก http://www.pattayatech.ac.th/files/1305292020243060_18100822222917.pdf
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 สืบค้นจาก <http://www.newonetresult.niets.or.th/announcementweb/>
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. สืบค้นจาก <http://ltu.obec.go.th/english/2013/index.php/th/component/attachments/download/93>
- สหรัฐ ลักษณะสุด. (2565). ผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาตอนปลายท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยี, 2(1), 61-71. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JLIT/article/view/255379/173266>
- สุเมธ จันทร์สุทนต์. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำของผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบด้านทรัพยากรน้ำ : กรณีศึกษา โรงแรมระดับ 3 ดาว ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 14(1), 1-16. สืบค้นจาก shorturl.at/mDR45
- สุรพล สิงห์เนตร. (2561). การศึกษาเจตคติและแนวทางการแก้ปัญหาที่มีต่อการเรียนรายวิชาแปลระดับต้น ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/>
- สุวรรณโณ ยอดเทพ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 Es (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และวรรณประภา สุขสวัสดิ์. (2564). การประยุกต์ใช้การประเมินตนเองและการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 49(3), 1-12. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/251564/169438>

- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2558). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะการฟังและการพูด. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. (หน่วยที่ 6, หน้า 1-51). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อินทิรา เพชรทุล. (2561). ผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ประกอบ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สืบค้นจาก <https://research.kpru.ac.th/sac/fileconference/5582018-05-01.pdf>
- Aberle-Grasse, M. (2020). Empowering language learning strategies online. *Georgia Institute of Technology*, 30(1), 70-79. doi:gaj.v30i1.100
- Abualzain, O. Y. (2016). Investigating the effect of using language learning strategies to improve the performance of non-major English language university students' speaking skills. *International Journal of English Language, Literature and Translation Studies (IJELR)*, 3(1), 221-228. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/337160337>
- Al-Khaza'leh, B. (2019). Exploring language learning strategies of Saudi EFL learners at Shaqra University, Saudi Arabia. *Advances in Language and Literary Studies*, 10(4), 63-71. doi:10.7575/aiac.all.v.10n.4p.63
- Anari, F. K., Bagheri, M. S., & Sadighi, F. (2020). Attitude-based survey of the impact of task-based assessment on the Iranian EFL learners' general English achievement. *Research in English Language Pedagogy*, 8(1), 101-122. doi: 10.30486/relp.2019.576014.1086
- Anwar, D. (2020). *Language learning speaking strategies used by non-English department students*. Retrieved from <http://eprints.walisongo.ac.id/11210/1/NIM1503046056.pdf>
- Ariffin, K., Halim, N. A. & Darus, N. A. (2021). Discovering students' strategies in learning English online. *Asian Journal of University Education (AJUE)*, 17(1), 261-268. doi:10.24191/ajue.v17i1.12695
- Arulselvi, M. E. (2016). Learning strategy training in English teaching. *I-manager's Journal on English Language Teaching*, 6(1), 1-7. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1131382.pdf>

- Auda, Z. J. (2013). *The impact of using scoring rubrics in peer assessment on improving Iraqi university EFL learners' speaking skill*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Zainab-Auda-2/publication/268505766>
- Boca, G. D. (2021). Factors influencing students' behavior and attitude towards online education during COVID-19. *Sustainability*, 13, 1-21. doi: 10.3390/su13137469
- Breitwieser, J. & Brod, G. (2021). Cognitive prerequisites for generative learning: Why some learning strategies are more effective than others. *Child Development*, 92, 258-272. doi: 10.1111/cdev.13393
- Canceran, D. B. & Temporal, C. M. (2020). *Attitude of grade 12 SHS academic tracks students towards speaking in English*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Conchita-Temporal-2/publication/347096542>
- Cando-Guanoluisa, F., Tovar-Taipicana, J. & Vargas-Guevara, W. (2020). *The use of learning strategies in an E-tandem English program*. Ecuador: Technical University of Cotopaxi.
- Clough, S & Duff, M. (2020). The role of gesture in communication and cognition: Implications for understanding and treating neurogenic communication disorders. *Frontiers in Human Neuroscience*, 14, 1-22. doi: 10.3389/fnhum.2020.00323
- Dabiri, D. & Gilakjani, A. P. (2019). Impact of pre-speaking activities on Iranian intermediate EFL learners' oral performance. *International Journal of Research in English Education*, 4(2), 89-104. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/333992276>
- Deonna, J. & Teroni, F. (2021). *Which attitudes for the fitting attitude analysis of value?*. Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/theo.12333>
- Dipta, D. (2019). Conversation analysis as a discourse approach to teaching speaking skill. *Journal of English Language Teaching and Learning*, 1(1), 1-9. Retrieved from <http://ejournal.uin-malang.ac.id/index.php/jetle/article/download/01/pdf>

- Drasler, V., Bertoneclj, J., Korosec, M., Zontar, T. P., Ulrih, N. P., & Cigic, B. (2021). Difference in the attitude of students and employees of the university of Ljubljana towards work from home and online education: lessons from COVID-19 pandemic. *Sustainability*, *13*, 1-24. doi: 10.3390/su13095118
- Educational Testing Service. (2019). *TOEFL iBT Test: Independent speaking rubrics*. Retrieved from https://www.ets.org/s/toefl/pdf/toefl_speaking_rubrics.pdf
- Grisales, M. S., & Cruz, A. S. (2017). Oral skills development through the use of language learning strategies, podcasting and collaborative work. *Gist Education and Learning Research Journal*, *14*, 32-48. doi:10.26817/16925777.370
- Habok, A., Magyar, A. & Molnar, G. (2022). Investigating the relationship among English language learning strategies, language achievement, and attitude. *Frontiers in Psychology*, *13*, 1-9. doi: 10.3389/fpsyg.2022.867714
- Haeruddin., Akil, M. & Iskandar. (2018). *Using elicitation technique in teaching speaking skill*. Retrieved from <http://eprints.unm.ac.id/9907/>
- Hamdah, D. F., Rahmadya, R. R., & Nurlaela, L. (2019). The effect of attitude, subjective norm, and perceived behavior control of taxpayer compliance of private person in tax office Garut, Indonesia. *Review of Integrative Business and Economics Research*, *9*(1), 298-306. Retrieved from https://sibresearch.org/uploads/3/4/0/9/34097180/riber_9-s1_23_k19-086_298-306.pdf
- Hussain, S. (2017). Teaching speaking skills in communication classroom. *International Journal of Media, Journalism and Mass Communications (IJMJC)*, *3*, 14-21. doi: 10.20431/2454-9479.0303003
- Idrissova, M., Smagulova, B. & Tussupbekova, M. (2015). Improving listening and speaking skills in mixed level groups (on the material of New English File). *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, *199*, 276-284. doi: 10.1016/j.sbspro.2015.07.517
- Ikram, H., Perveen, S. & Javed, H. (2021). Relationship between learning strategies and motivation of distance learners. *Humanities & Social Sciences Reviews*, *9*, 617-625. doi: 10.18510/hssr.2021.9361

- Ilyosovna, N. (2020). The importance of English language. *International Journal on Orange Technologies*, 2(1), 22-24. Retrieved from <https://journals.researchparks.org/index.php/IJOT/article/view/478>
- Inayah, N., Komariah, E. & Nasir, A. (2019). The practice of authentic assessment in an EFL speaking classroom. *Studies in English Language and Education*, 6, 152-162. doi:10.24815/siele.v6i1.13069
- Isaacs, T. (2016). *Assessing speaking*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Talia-Isaacs/publication/298213995>
- Ismaili, Y. (2021). Evaluation of students' attitude toward distance learning during the pandemic (Covid-19): A case study of ELTE university. *Emerald Publishing Limited*, 29, 17-30. doi:10.1108/OTH-09-2020-0032
- Jury, M., Perrin, A., Rohmer, O., & Desombre, C. (2021). Attitudes toward inclusive education: An exploration of the interaction between teachers' status and students' type of disability within the French context. *Frontiers in Education*, 6, 1-7. doi:10.3389/feduc.2021.655356
- Kang, T. (2016). *Effectiveness of strategy instruction using podcasts in second language listening and speaking* (Doctoral dissertation). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (ProQuest No. 10126252)
- Kapur, R. (2020). *The elements of communication*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Radhika-Kapur-2/publication/344215245>
- Kapur, R. (2020). *The elements of communication*. สืบค้นจาก <https://www.researchgate.net/profile/Radhika-Kapur-2/publication/344215245>
- Kusmaryani, W. (2017). Assessing student's speaking through socratic questioning method. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research (ASSEHR)*, 82, 338-341. doi:10.2991/conaplin-16.2017.78
- Lea, D. & Bradbery, J. (2020). *Oxford advanced learner's dictionary*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Lihua, T. (2015). A study of metacognitive training for college language low achievers. *Studies in Literature and Language*, 10, 96-101. doi:10.3968/7133

- Lopez, J. A. (2019). *Enhancing English language learners listening and speaking skills using technology* (Doctoral dissertation). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (ProQuest No. 27961959)
- Mansor, N. & Hasan, M. J. (2015). *Communicative approach and the teaching of speaking skill*. Terengganu, Malaysia: Universiti Malaysia Terengganu.
- McLeod, S. (2018). *Attitudes and behavior*. Retrieved from <https://www.simplypsychology.org/simplypsychology.org-Attitudes.pdf>
- Megawati, F. & Mandarani, V. (2017). Ways for tertiary level students in building English speaking performance. *Script Journal: Journal of Linguistic and English Teaching*, 2(2), 136-144. doi:10.24903/sj.v2i2.111
- Ministry of Education. (2008). *The basic education core curriculum*. Bangkok: Kurusapa Ladprao Publishing.
- Mohamed, A. N., & Razak, F. A. (2019). *Effects of gender and school type on attitudes towards Mathematics*. Retrieved from <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1742-6596/1132/1/012038/pdf>
- Molina, M. F. (2019). *Developing listening and speaking skills of adult learners: an instructional packet for ESL teacher* (Master's thesis). Available from ProQuest Dissertations and Thesis database. (ProQuest No. 27667852)
- Murdewi, S. (2021). *A survey on vocabulary learning strategies used by the students at SMP Muhammadiyah Palangka Raya*. Retrieved from <http://digilib.iain-palangkaraya.ac.id/3596>
- Mutar, Q. M. (2018). Language learning strategy use and English proficiency of Iraqi upper secondary school students. *Australian International Academic Centre*, 9, 267-278. doi:10.7575/aiac.all.v.9n.4p.59
- Naeimi, M. & Foo, T. C. (2015). Vocabulary acquisition through direct and indirect learning strategies. *English Language Teaching*, 8, 142-151. doi:10.5539/elt.v8n10p142
- Naeimi, M. & Foo, T. C. (2015). Vocabulary acquisition through direct and indirect learning strategies. *English Language Teaching*, 8(10), 142-151. doi:10.5539/elt.v8n10p142

- Namanyane, T., & Shaoan, M. R. (2021). Inclusive education: A literature review on definitions, attitudes and pedagogical challenges. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*, 5, 358-365.
doi:10.47772/IJRISS.2021.5324
- Namaziandost & Ziafar. (2020). Critical look at learning strategies. *Journal of Anthropological and Archaeological Sciences*, 2, 307-311. doi: 10.32474/JAAS.2020.02.000147
- Ngan, C. T. (2013). *The application of communicative activities in English speaking classes of grade 11th students at Cao Lanh City high school*. สืบค้นจาก <http://websrv.dthu.edu.vn/UserFiles/file/khoangoangu/thong%20bao/khoa%20luan%20khoa%202009/chau%20tuyet%20ngan.pdf>
- Novelia, E. (2021). *Learning strategies of mastering English*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Elfa-Novelia/publication/348299022>
- O'Malley, J. M., & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (n.d.). (2017). *Teaching and researching language learning strategies*. New York, United States: Routledge.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston, Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Pathomroek Phueakphud. (2019). *Effects of using tiered instruction and gamification teaching method on English oral communication ability of ninth grade students* (Master's thesis). Retrieved from <https://portal.edu.chula.ac.th/pub/tefl/index.php/research/tefl-research-thesis>
- Perez, J. P. (2019). *Evaluating and assessing the four skills*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Jose-Pepe-Perez/publication/338197945>
- Possu, M. C. (2021). *Implementing English speaking skills with large groups: challenges and useful strategies* (Master's thesis). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (ProQuest No. 28495836)
- Qu, X. & Miao, R. (2021). Research of learning strategies in flipped classroom. *Open Access Library Journal*, 8, 1-8. doi:10.4236/oalib.1107398

- Rao, P. S. (2019). The importance of speaking skills in English classrooms. *Alford Council of International English & Literature Journal*, 2(2), 6-18. Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Parupalli-Rao/publication/334283040_the_importance_of_speaking_skills_in_english_classrooms/links/5d21b2db458515c11c18dbf3/the-importance-of-speaking-skills-in-english-classrooms.pdf
- Rumbouw, O. (2021). The communicative language teaching and students' vocabulary memorizing improvement: A library research. *Langua – Journal of Linguistics, Literature, and Language Education*, 4, 43-83. doi:10.5281/zenodo.4643005
- Santana-Quintana, M. C. (2018). Language strategies used by tourism degree students for learning German as a third language. *Círculo de Lingüística Aplicada a la Comunicación*, 73, 267-278. doi:10.5209/CLAC.59069
- Secondary Educational Service Area Office 12. (2018). *Communicative language teaching for creative teachers*. Nakhon Si Thammarat: Secondary Educational Service Area Office 12.
- Singh, I. (2016). Possibilities of bypassing the limitations of communicative language teaching and post-method conditions – an approach to English language teaching. *International Journal of Advance Research in Science and Engineering*, 5(10), 213-219. Retrieved from http://www.ijarse.com/images/fullpdf/1475666288_2059ijarse.pdf
- Taheri, A. & Davoudi, M. (2016). The use of compensation strategies in the Iranian EFL learners' speaking and its relationship with their foreign language proficiency. *Journal of Education and Practice*, 7(9), 165-179. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1095751.pdf>
- Thamer, A. A. (2021). *Learning strategies and learner training*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Asma-Thamer/publication/350074907>
- Thanyatorn Parnroch. (2018). *English speaking skills of graduate students in a public university in Thailand* (Master's thesis). Retrieved from <http://digital.library.tu.ac.th/>

- Thirawit Praimahaniyom. (2020). *The development of groups model to enhance English speaking skill for EFL learners* (Doctoral dissertation). University of Phayao, Phayao.
- Wael, A., Asnur, M. N. & Ibrahim, I. (2018). Exploring students' learning strategies in speaking performance. *International Journal of Language Education*, 2, 65-71. doi:10.26858/ijole.v2i1.5238
- Wasina Suwannasit. (2018). Effects of listening strategy training on the listening performance of Thai EFL adult learners. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 6(11), 132-146. Retrieved from <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/download/10849/9235>
- Wasina Suwannasit. (2561). Effects of listening strategy training on the listening performance of Thai EFL adult learners. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 10(20), 132-146. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swurd/article/download/166799/120418/>
- Wichser-Krajcik, E. N. (2021). *A teacher's guide to plurilingual pedagogy* (Master's thesis). Retrieved from https://digitalcollections.sit.edu/ipp_collection/756/
- Xiao, H. & Lynch, R. (2017). The relationship between the use of indirect language learning strategies and Chinese language achievement in reading and writing among students in years 7 to 10 at Ascot international school in Bangkok, Thailand. *Scholar: Human Sciences*, 9(1), 262-271. Retrieved from <http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/Scholar/article/view/2301>
- Zaitun, Z., Hadi, M. S., & Indriani, E. D. (2021). TikTok as a media to enhancing the speaking skills of EFL student's. *Jurnal Studi Guru Dan Pembelajaran*, 4(1), 89-94. Retrieved from <https://e-journal.my.id/jsdp/article/view/525>

ภาคผนวก

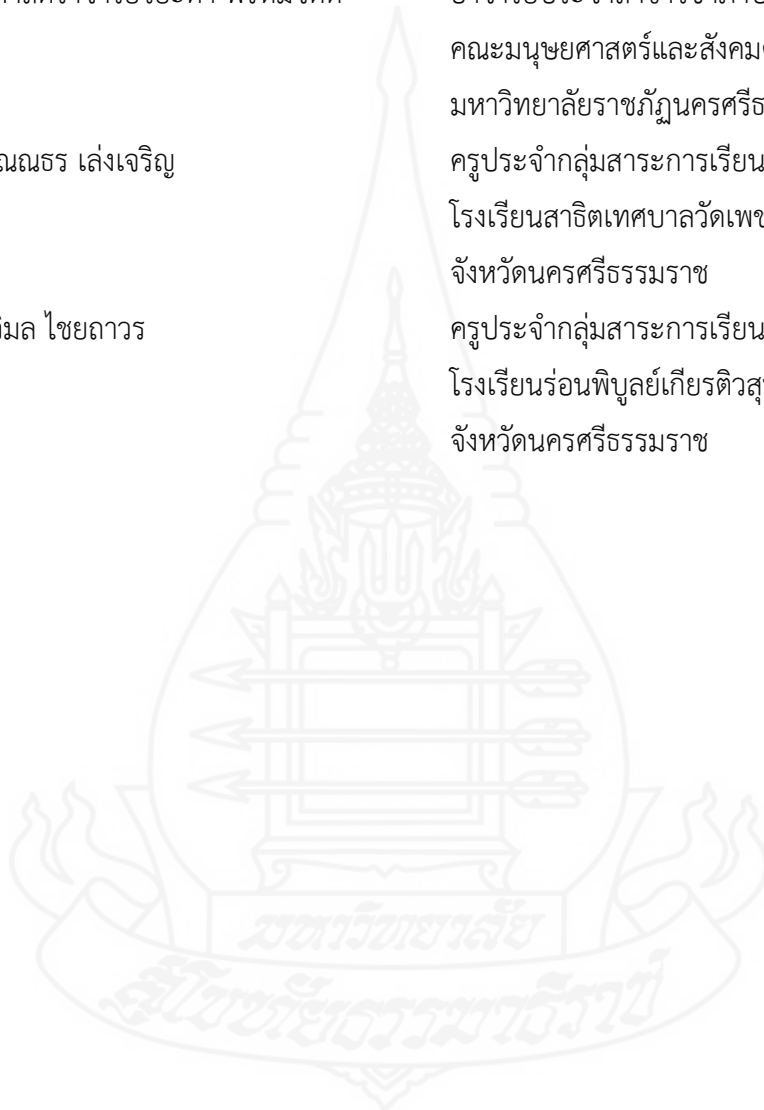
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิยะดา พรหมจิตต์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. นายปิ่นฉัตร เล่งเจริญ	ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิตเทศบาลวัดเพชรจริก
จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. นางสุวิมล ไชยถาวร	ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนธราภิวัฒน์
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ อว.๐๖๐๒.๑๖ (บ) / ๓๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิยะดา พรหมจิตต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกลวิธีการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๐-๗๓๒-๔๒๘๘

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้
(ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร)

วิชา ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่องที่ 1 Introducing Someone

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การศึกษาเกี่ยวกับบทสนทนาในการทักทายและแนะนำผู้อื่น โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่น

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 ตัวชี้วัดที่ 1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

สาระที่ 2 มาตรฐาน ต 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

วัตถุประสงค์ เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียน (สามารถ)

1. ออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
2. สนทนาโดยพูดทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
3. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม
4. แสดงบทบาทสมมติที่เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
5. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

1. ไฟล์เสียงบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่นจาก VCD
2. วิดีทัศน์การทักทายและแนะนำบุคคลอื่นจากเว็บไซต์
https://www.youtube.com/watch?v=NeEJhW0_gqA&ab_channel=learnwithvideosbyCarlosGontow
3. ใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone
4. กิจกรรมที่ 1 บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่น
5. โปรแกรม PowerPoint นำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่น

เนื้อหาทางภาษา

1. คำศัพท์ วลี โครงสร้าง

international, introduce, technical assistant, economist

Formal	
<i>formal introduction</i> Mr. A, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr B.	<i>formal responses to an introduction</i> I'm delighted to meet you, Mr. A. I've heard much about you.
Mr. B, this is our new general manager, Mr. A.	How do you do, Mr. A.? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.
Mr. A, I'd like you to meet Mr. B.	It's nice to meet you, Mr. B.
Informal	
<i>informal introduction</i> A, this is B.	<i>informal responses to an introduction</i> Hi, B. How are you?
A, this is my friend, B.	Hello, B. Pleased to meet you.
B, this is my classmate, A.	Hi, B. Nice to meet you.

2. การออกเสียง

- การออกเสียงคำในรูปย่อ (contraction form) I'd..... I've.....
- การเชื่อมเสียง (linking) ในคำว่า this is
- การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำว่า delighted, pleased, finished
- การออกเสียงหนักเบาในคำศัพท์ (stress) international, introduce, economist

กระบวนการเรียนการสอน

ขั้นการนำเสนอ (presentation)

1. ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทักทาย โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาจาก VCD ดังนี้

Corey:	Hi, Jennifer. How are you doing today?
Jennifer:	I'm doing great. What about you?
Corey:	I'm very well, thank you.
Jennifer:	Everything's been good with you?
Corey:	I haven't been better. How about you?
Jennifer:	I started school recently.
Corey:	Nice!

จากนั้นผู้สอนถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ได้ฟังไปข้างต้น เช่น

- How are they related to each other?
- How does Corey feel?
- How does Jennifer feel?

เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมโดยการให้ผู้เรียนระบุคำทักทายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้ว่ามีอะไรบ้าง และจะตอบกลับคำทักทายนั้นว่าอย่างไรโดยให้ออกมาเขียนบนกระดาน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการทักทายในรูปแบบต่าง ๆ และการตอบกลับคำทักทายนั้น

2. ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้โปรแกรม PowerPoint และฉายขึ้นจอแสดงผล ดังนี้

international	technical assistant	economist	introduce
---------------	---------------------	-----------	-----------

จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันหาความหมายจากพจนานุกรมหรือสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต ผู้สอนและผู้เรียนตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน

จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone พร้อมทั้งฝึกการออกเสียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการแนะนำผู้อื่นโดยให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายกำกับต่าง ๆ เช่น การออกเสียงหนักเบาในคำ การเชื่อมเสียง การออกเสียงท้ายคำ รุปย่อ ตามไฟล์เสียงที่ผู้สอนเปิดให้ฟัง 1-2 เทียบ

ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice)

3. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คนแบบคละความสามารถและให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาในกิจกรรมที่ 1 ที่ละบท (โดยยังไม่แจกสคริปต์) โดยผู้สอนถามคำถาม เช่น

Dialogue 1:

1. Who is Mr. Albright?
2. Who is Mr. White?
3. Did the speakers use formal or informal language? How did you know?

Dialogue 2:

1. Who is Smith?
2. How are these three people related to one another.
3. Did the speakers use formal or informal language? How did you know?

Dialogue 3:

1. Who is going to London next week?
2. What will Mary and Peter talk about? Why?
3. Did the speakers use formal or informal language? How did you know?

Dialogue 4:

1. How is Charles related to Mary?
2. Where did they meet each other?
3. Did the speakers use formal or informal language? How did you know?

4. ผู้สอนแจกบทสนทนาในกิจกรรมที่ 1 ให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทำความเข้าใจบทสนทนาพร้อมกัน โดยเน้นในเรื่องของการแนะนำผู้อื่นแบบ formal และ informal

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กันในกลุ่มและฝึกสนทนาตามไฟล์เสียงในคอมพิวเตอร์จนคล่อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกบทสนทนาหนึ่งบทและส่งตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)

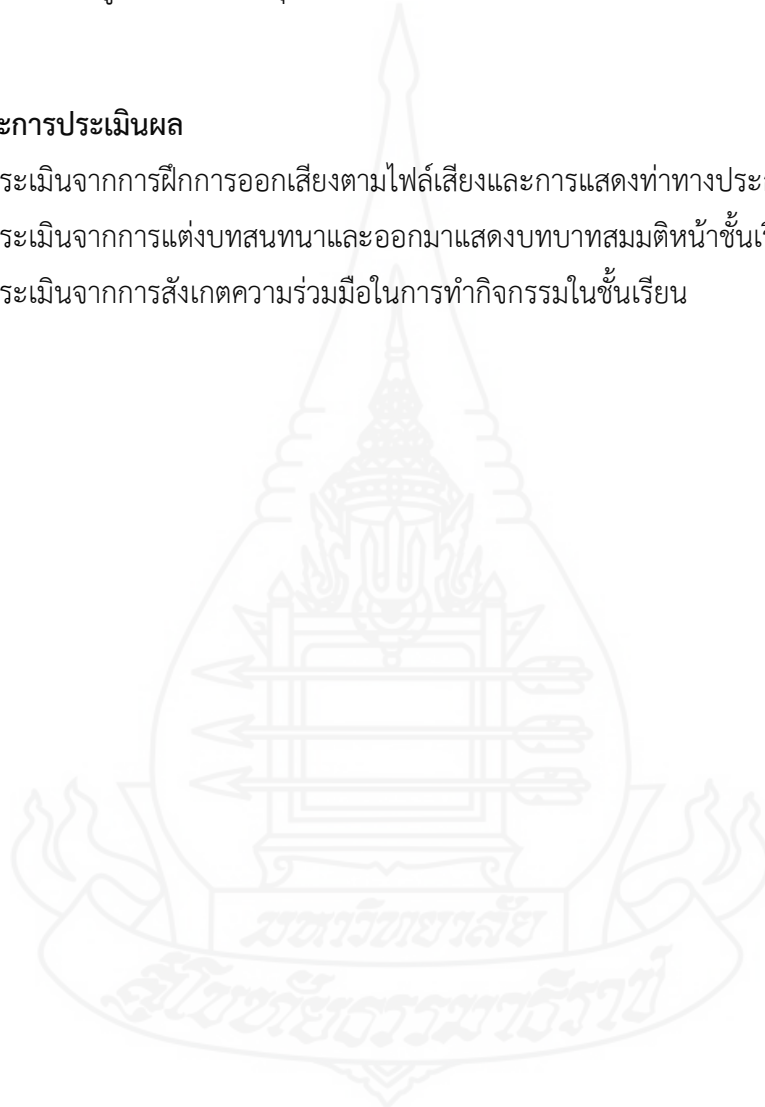
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูวิดีโอทัศน์การสนทนาที่มีการทักทายและแนะนำผู้อื่นจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=NeEJhW0_gqA&ab_channel=learnwithvideosbyCarlosGontow โดยผู้สอนปิดเสียงไว้ (sound off) ให้ผู้เรียนในกลุ่มร่วมกันแต่งบทสนทนายาระหว่าง

บุคคลในวิดิทัศน์ เมื่อเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทสนทนาที่ตนเองแต่งไว้ หลังจากนั้นผู้สอนเปิดวิดิทัศน์อีกครั้งพร้อมทั้งเปิดเสียงการสนทนาให้ผู้เรียนฟังเพื่อเปรียบเทียบว่าบทสนทนาของกลุ่มใดใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดหรือเป็นที่ยอมรับมากที่สุด โดยผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันประเมินการพูดของแต่ละกลุ่มในประเด็นที่กำหนด และร่วมกันให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) การพูดของแต่ละกลุ่ม

7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียนทั้งในประเด็นเนื้อหาทางภาษาและการใช้ภาษา

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการฝึกการออกเสียงตามไฟล์เสียงและการแสดงท่าทางประกอบ
2. ประเมินจากการแต่งบทสนทนาและออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. ประเมินจากการสังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

ใบความรู้

Introducing Someone

Formal	
<i>formal introductions</i>	<i>formal responses to an introduction</i>
Mr. A, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr. B.	I'm delighted to meet you, Mr. A. I've heard much about you.
Mr. B, this is our new general manager, Mr. A.	How do you do, Mr. A.? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.
Mr. A, I'd like you to meet Mr. B.	It's nice to meet you, Mr. B.
Informal	
<i>informal introductions</i>	<i>informal responses to an introduction</i>
A, this is B.	Hi, B. How are you?
A, this is my friend, B.	Hello, B. Pleased to meet you.
B, this is my classmate, A.	Hi, B. Nice to meet you.

กิจกรรมที่ 1
Speaking Practice

Conversation 1:

Mr. Bolton: Mr. White, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr. Albright.

Mr. Albright, this is our new general manager, Mr. White.

Mr. White: I'm delighted to meet you, Mr. Albright. I've heard much about you.

Mr. Albright: How do you do, Mr. White? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.

Mr. Bolton: Mr. White, Mr. Albright is one of our key men. He knows exactly where our best business is.

Conversation 2:

Margaret: Mr. Wilson, I'd like you to meet Mr. Edward Smith.

Mr. Wilson: It's nice to meet you, Mr. Smith.

Mr. Smith: Pleasure to meet you, too.

Margaret: Mr. Smith is an economist. He just finished writing a book on international trade.

Mr. Wilson: Oh? That's my field, too. I work for the United Nations.

Mr. Smith: In the Development Program, by any chance?

Mr. Wilson: Yes. How did you guess?

Mr. Smith: I've read your articles on technical assistance. They're excellent.

Conversation 3:

Ken: Peter, this is Mary.

Peter: Hi, Mary. How are you?

Mary: Hello, Peter. Pleased to meet you.

Ken: Peter, Mary's just come back from London. Mary, Peter is going to London for the first time next week. I'm sure you two have lots to talk about.

Conversation 4:

Charles: Let me introduce you to her now. Mary, this is my friend, Jim. Jim, this is my classmate, Mary.

Mary: Hi, Jim. Nice to meet you.

Jim: You, too. Would you like a drink?

Mary: Sure, let's go get one.

แบบประเมินการพูดบทสนทนา (สำหรับผู้สอน)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	4	พูดเป็นธรรมชาติดีมาก ราบรื่นไม่ติดขัด
	3	พูดเป็นธรรมชาติดี ตะกุกตะกักบ้าง
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย
	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย จนไม่สามารถเข้าใจได้
2. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องทั้งหมด
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาไม่ถูกต้องเลย
3. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอ	4	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องทั้งหมด
	3	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องเป็นส่วนใหญ่
	2	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องเป็นบางส่วน
	1	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอแทบไม่สอดคล้องกันเลย
4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด	4	แสดงท่าทางประกอบ พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก
	3	แสดงท่าทางประกอบบ้าง พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะกับบทบาทและสถานการณ์ในระดับดี
	2	แทบไม่แสดงท่าทางประกอบเลย พูดด้วยน้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือท่องจำ
	1	ไม่แสดงท่าทางประกอบเลย พูดด้วยน้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ
5. ความถูกต้องของการออกเสียง	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างสมบูรณ์
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นบางส่วน
	1	ออกเสียงคำศัพท์หรือประโยคตามหลักการออกเสียงไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

แผนการจัดการเรียนรู้

(บูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน)

วิชา ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่องที่ 1 Introducing Someone

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การศึกษาเกี่ยวกับบทสนทนาในการทักทายและแนะนำผู้อื่น โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่น

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 ตัวชี้วัดที่ 1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

สาระที่ 2 มาตรฐาน ต 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

วัตถุประสงค์ เมื่อจบบทเรียนแล้วผู้เรียน (สามารถ)

6. ออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
7. สนทนาโดยพูดทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
8. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม
9. แสดงบทบาทสมมติที่เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำบุคคลอื่นได้
10. ใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ในการฝึกถาม-ตอบได้
11. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

6. ไฟล์เสียงบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่นจาก VCD

7. วิดีทัศน์การทักทายและแนะนำบุคคลอื่นจากเว็บไซต์

https://www.youtube.com/watch?v=NeEJhW0_gqA&ab_channel=learnwithvideosbyCarlosGontow

8. วิดีทัศน์การแนะนำผู้อื่นจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=WUpd84_F4x4&ab_channel=Rachel%27sEnglish

9. ใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone

10. กิจกรรมที่ 1 บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่น

11. โปรแกรม PowerPoint นำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่น

12. แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) สำหรับฝึกการสนทนาเพิ่มเติม

13. แอปพลิเคชันไลน์ (LINE) สำหรับส่งวิดีโอทัศน์

เนื้อหาทางภาษา

1. คำศัพท์ วลี โครงสร้าง

international, introduce, technical assistant, economist

Formal	
<i>formal introduction</i> Mr. A, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr B.	<i>formal responses to an introduction</i> I'm delighted to meet you, Mr. A. I've heard much about you.
Mr. B, this is our new general manager, Mr. A.	How do you do, Mr. A.? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.
Mr. A, I'd like you to meet Mr. B.	It's nice to meet you, Mr. B.
Informal	
<i>informal introduction</i> A, this is B.	<i>informal responses to an introduction</i> Hi, B. How are you?
A, this is my friend, B.	Hello, B. Pleased to meet you.
B, this is my classmate, A.	Hi, B. Nice to meet you.

2. การออกเสียง

- การออกเสียงคำในรูปย่อ (contraction form) I'd..... I've.....
- การเชื่อมเสียง (linking) ในคำว่า this is
- การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำว่า delighted, pleased, finished
- การออกเสียงหนักเบาในคำศัพท์ (stress) international, introduce, economist

กระบวนการเรียนการสอน

ขั้นการนำเสนอ (presentation)

8. ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการตกทาย โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาจาก VCD ดังนี้

Corey:	Hi, Jennifer. How are you doing today?
Jennifer:	I'm doing great. What about you?
Corey:	I'm very well, thank you.
Jennifer:	Everything's been good with you?
Corey:	I haven't been better. How about you?
Jennifer:	I started school recently.
Corey:	Nice!

จากนั้นผู้สอนถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ได้ฟังไปข้างต้น เช่น

- How are they related to each other?
- How does Corey feel?
- How does Jennifer feel?

เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมโดยการให้ผู้เรียนระบุคำตกทายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้ว่ามีอะไรบ้าง และจะตอบกลับคำตกทายนั้นว่าอย่างไรโดยให้ออกมาเขียนบนกระดาน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการตกทายในรูปแบบต่าง ๆ และการตอบกลับคำตกทายนั้น

9. ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้โปรแกรม PowerPoint และฉายขึ้นจอแสดงผล ดังนี้

international	technical assistant	economist	introduce
---------------	---------------------	-----------	-----------

จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันหาความหมายจากพจนานุกรมหรือสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต ผู้สอนและผู้เรียนตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน

จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone พร้อมทั้งฝึกการออกเสียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการแนะนำผู้อื่นโดยให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายกำกับต่าง ๆ เช่น การออกเสียงหนักเบาในคำ การเชื่อมเสียง การออกเสียงท้ายคำ รุปย่อ ตามไฟล์เสียงที่ผู้สอนเปิดให้ฟัง 1-2 เที้ยว

ผู้สอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน โดยใช้บทสนทนาจากใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone ซึ่งผู้สอนเป็นผู้นำการตั้งคำถามในแต่ละบทสนทนา ดังนี้

Conversation 1:

Mr. C: Mr. A, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr. B.

Mr. B: I'm delighted to meet you, Mr. A. I've heard much about you.

- Do you think **Mr. A** has ever met **Mr. B** before? How did you know?

Conversation 2:

Mr. C: Mr. B, this is our new general manager, Mr. A.

Mr. B: How do you do, Mr. A.? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.

- Did **Mr. A** know **Mr. B** before? Show me some reasons to support your answer.

Conversation 3:

C: A, this is B.

A: Hi, B. How are you?

- How are these three people related to one another? How did you know?

Conversation 4:

C: A, this is my friend, B.

A: Hello, B. Pleased to meet you.

- Did **A** know **B** before? How did you know? How did you know?

Conversation 5:

C: B, this is my classmate, A.

A: Hi, B. Nice to meet you.

- Why did they use that type of language? How did you know?

ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice)

10. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คนแบบละความสามารถและให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาในกิจกรรมที่ 1 ที่ละบท (โดยยังไม่แจกสคริปต์) โดยผู้สอนถามคำถาม เช่น

Dialogue 1:

1. Who is Mr. Albright?
2. Who is Mr. White?

Dialogue 2:

1. Who is Smith?
2. What did Margaret just finish?

Dialogue 3:

1. Who is going to London next week?
2. Who has just come back from London?

Dialogue 4:

1. Who did Charles introduce to Mary?
2. Did Mary want a drink?

11. ผู้สอนแจกบทสนทนาในกิจกรรมที่ 1 ให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทำความเข้าใจบทสนทนายร่วมกัน โดยเน้นในเรื่องของการแนะนำผู้อื่นแบบ formal และ informal

12. ให้ผู้เรียนจับคู่กันในกลุ่มและฝึกสนทนาตามไฟล์เสียงในคอมพิวเตอร์จนคล่อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกบทสนทนาหนึ่งบทและส่งตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)

13. ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศน์การแนะนำผู้อื่นจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=WUpd84_F4x4&ab_channel=Rachel%27sEnglish โดยผู้สอนย้ำให้ผู้เรียนสังเกตการใช้ภาษาท่าทางของตัวละครในวิดีโอทัศน์ เมื่อดูเสร็จแล้วผู้สอนและผู้เรียนพูดคุยร่วมกันว่า ในการสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและการแนะนำผู้อื่นจากวิดีโอทัศน์นั้น แต่ละตัวละครใช้ภาษาท่าทางอะไรบ้าง

14. ผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าคำศัพท์คำไหนยากต่อการจำแล้วมีคำใดบ้างที่สามารถใช้แทนคำนั้นได้เมื่อพูดภาษาอังกฤษแล้วอาจนึกคำนั้นไม่ออก รวมทั้งยกตัวอย่างประโยคจากวิดีโอที่ค้นแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าเรานึกคำศัพท์ วลีนั้นไม่ออก สามารถพูดอ้อมได้ว่อย่างไรบ้างโดยที่ใจความหลักของการสื่อสารนั้นยังคงเดิม

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูวิดีโอวีดิทัศน์การสนทนาที่มีการทักทายและแนะนำผู้อื่นจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=NeEJhW0_gqA&ab_channel=learnwithvideosbyCarlosGontow โดยผู้สอนปิดเสียงไว้ (sound off) ให้ผู้เรียนในกลุ่มร่วมกันแต่งบทสนทนายระหว่างบุคคลในวิดีโอที่ค้น เมื่อเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทสนทนาที่ตนเองแต่งไว้ หลังจากนั้นผู้สอนเปิดวิดีโอที่ค้นอีกครั้งพร้อมทั้งเปิดเสียงการสนทนาให้ผู้เรียนฟังเพื่อเปรียบเทียบว่าบทสนทนาของกลุ่มใดใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดหรือเป็นที่ยอมรับมากที่สุด โดยผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันประเมินการพูดของแต่ละกลุ่มในประเด็นที่กำหนด และร่วมกันให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) การพูดของแต่ละกลุ่ม

16. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียนทั้งในประเด็นเนื้อหาทางภาษาและการใช้ภาษา

17. จากนั้น ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกฝนการสนทนาในบทเรียนเพิ่มเติม โดยเป็นการฝึกผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) และให้ผู้เรียนส่งวิดีโอที่ค้นการถาม-ตอบของตนในแอปพลิเคชันไลน์ (LINE) เพื่อให้ผู้สอนประเมินการพูดของผู้เรียน

การวัดและการประเมินผล

4. ประเมินจากการฝึกการออกเสียงตามไฟล์เสียงและการแสดงท่าทางประกอบ
5. ประเมินจากการแต่งบทสนทนาและออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
6. ประเมินจากวิดีโอที่ค้นการถาม-ตอบผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok)
7. ประเมินจากการสังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

ใบความรู้

Introducing Someone

Formal	
<i>formal introductions</i> Mr. A, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr. B.	<i>formal responses to an introduction</i> I'm delighted to meet you, Mr. A. I've heard much about you.
Mr. B, this is our new general manager, Mr. A.	How do you do, Mr. A.? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.
Mr. A, I'd like you to meet Mr. B.	It's nice to meet you, Mr. B.
Informal	
<i>informal introductions</i> A, this is B.	<i>informal responses to an introduction</i> Hi, B. How are you?
A, this is my friend, B.	Hello, B. Pleased to meet you.
B, this is my classmate, A.	Hi, B. Nice to meet you.

กิจกรรมที่ 1
Speaking Practice

Conversation 1:

Mr. Bolton: Mr. White, I'd like to introduce you to our sales manager, Mr. Albright.

Mr. Albright, this is our new general manager, Mr. White.

Mr. White: I'm delighted to meet you, Mr. Albright. I've heard much about you.

Mr. Albright: How do you do, Mr. White? Welcome to our company. I'm very pleased to meet you.

Mr. Bolton: Mr. White, Mr. Albright is one of our key men. He knows exactly where our best business is.

Conversation 2:

Margaret: Mr. Wilson, I'd like you to meet Mr. Edward Smith.

Mr. Wilson: It's nice to meet you, Mr. Smith.

Mr. Smith: Pleasure to meet you, too.

Margaret: Mr. Smith is an economist. He just finished writing a book on international trade.

Mr. Wilson: Oh? That's my field, too. I work for the United Nations.

Mr. Smith: In the Development Program, by any chance?

Mr. Wilson: Yes. How did you guess?

Mr. Smith: I've read your articles on technical assistance. They're excellent.

Conversation 3:

Ken: Peter, this is Mary.

Peter: Hi, Mary. How are you?

Mary: Hello, Peter. Pleased to meet you.

Ken: Peter, Mary's just come back from London. Mary, Peter is going to London for the first time next week. I'm sure you two have lots to talk about.

Conversation 4:

Charles: Let me introduce you to her now. Mary, this is my friend, Jim. Jim, this is my classmate, Mary.

Mary: Hi, Jim. Nice to meet you.

Jim: You, too. Would you like a drink?

Mary: Sure, let's go get one.

แบบประเมินการพูดบทสนทนา (สำหรับผู้สอน)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	4	พูดเป็นธรรมชาติดีมาก ราบรื่นไม่ติดขัด
	3	พูดเป็นธรรมชาติดี ตะกุกตะกักบ้าง
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย
	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย จนไม่สามารถเข้าใจได้
2. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องทั้งหมด
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาไม่ถูกต้องเลย
3. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอ	4	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องทั้งหมด
	3	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องเป็นส่วนใหญ่
	2	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอสอดคล้องเป็นบางส่วน
	1	เนื้อหาการสนทนากับเรื่องราวในวิดีโอแทบไม่สอดคล้องกันเลย
4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด	4	แสดงท่าทางประกอบ พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก
	3	แสดงท่าทางประกอบบ้าง พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะกับบทบาทและสถานการณ์ในระดับดี
	2	แทบไม่แสดงท่าทางประกอบเลย พูดด้วยน้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือท่องจำ
	1	ไม่แสดงท่าทางประกอบเลย พูดด้วยน้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ
5. ความถูกต้องของการออกเสียง	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างสมบูรณ์
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นบางส่วน
	1	ออกเสียงคำศัพท์หรือประโยคตามหลักการออกเสียงไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

แบบประเมินการถาม-ตอบผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (สำหรับผู้สอน)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	4	พูดเป็นธรรมชาติดีมาก ราบรื่นไม่ติดขัด
	3	พูดเป็นธรรมชาติดี ตะกุกตะกักบ้าง
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย
	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย จนไม่สามารถเข้าใจได้
2. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องทั้งหมด
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาไม่ถูกต้องเลย
3. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาในแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok)	4	เนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาในแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) สอดคล้องทั้งหมด
	3	เนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาในแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) สอดคล้องเป็นส่วนใหญ่
	2	เนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาในแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) สอดคล้องเป็นบางส่วน
	1	เนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาในแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) แทบไม่สอดคล้องกันเลย
4. ความถูกต้องของการออกเสียง	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างสมบูรณ์
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นบางส่วน
	1	ออกเสียงคำศัพท์หรือประโยคตามหลักการออกเสียงไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ข้อสอบฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน โดยใช้เวลา 2 นาที

ตอนที่ 2 เป็นการตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 5 ข้อ รวม 5 คะแนน โดยใช้เวลา 3 นาที

ตอนที่ 3 เป็นการพูดบรรยายเส้นทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 2 ข้อ รวม 32 คะแนน โดยใช้เวลา 5 นาที

ตอนที่ 4 เป็นการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 1 สถานการณ์ รวม 20 คะแนน โดยใช้เวลา 10 นาที

Speaking Test

ตอนที่ 1 เป็นการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน โดยใช้เวลา 2 นาที

Answer the following questions.

1. How was your weekend?
2. Where did you go?
3. Do you like travelling?
4. What do you do in your free time?
5. Do you like to shop online?
6. What do you usually buy?
7. What is your favourite colour?
8. Okay, let's talk about food. What is your favourite food?
9. How often do you eat out?
10. Where is your favourite restaurant?

ตอนที่ 2 เป็นการตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยให้สุ่มจำนวน 5 ข้อ รวม 5 คะแนน โดยใช้เวลา 3 นาที

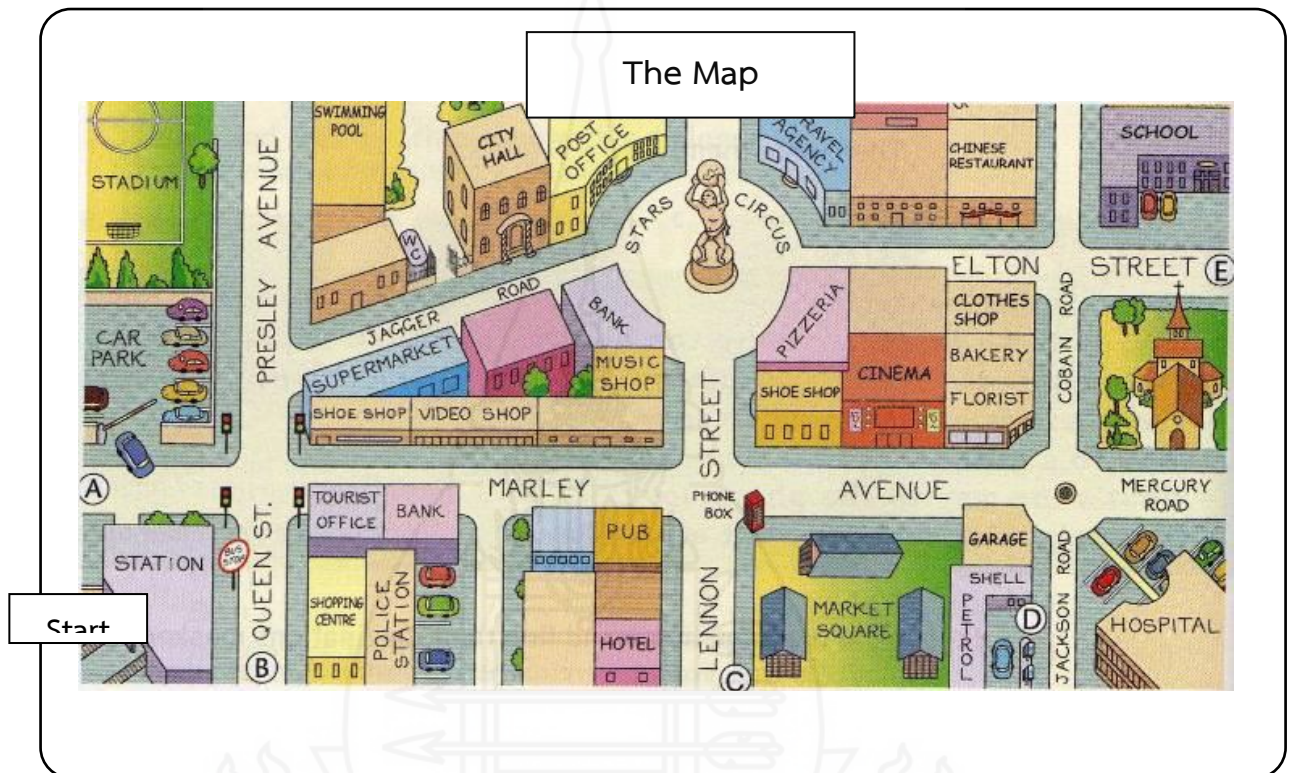
1. Pick up one picture. And make a sentence about asking for permission.

<p>A. take this chair</p>	<p>B. open the window</p>
<p>C. borrow your calculator</p>	<p>D. leave class early</p>

2. When you see your friend wearing a new watch, you really like it and you want to give him/her a compliment. What will you say?
3. Imagine you are wearing trending jeans, and your friend told you that he/she liked your jeans very much. How would you reply to that compliment?
4. If you want to ask for price of a single room in a hotel, what will you say?
5. Suppose you are going to the theatre with your brother named Frank, then you coincidentally meet an old friend named Katty. If you want them to know each other, what will you say?
6. When you go to the shop because you want to buy a shirt, and a shop assistant greets you “Good morning. Can I help you?”, what will you reply to that?
7. What will you say if you want to ask for directions?
8. If you would like to order orange juice, what will you say?
9. When you want to ask your friend whether he/she went to the party last night, what will you say?
10. What will you say to a waiter/waitress when you want to ask for the bill?

ตอนที่ 3 เป็นการพูดบรรยายเส้นทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 2 ข้อ รวม 32 คะแนน โดยใช้เวลา 5 นาที

1. Telling how to go to a place based on the map given.
2. Telling the directions how to go from our school to your house.

ตอนที่ 4 เป็นการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยให้ส้อมจำนวน 1 สถานการณ์ รวม 20 คะแนน โดยใช้เวลา 10 นาที

1. You are going to Central Plaza Nakhon Si Thammarat to buy white trousers in the size of 40, and they cost 550 Baht. Make a conversation between you and a shop assistant.

2. You make a call to Coco Bella Hotel saying that you want to book a single room for 2 nights between 20th and 22nd of May 2022. You also ask him/her about the price, and ask whether it includes breakfast. Then, an operator tells you that it costs 850 Baht a night with breakfast included.

3. Make a conversation between you and your friend about each other's weekend. Your conversation should include where you went, what you did, and how your weekend was.

4. You are having dinner at the restaurant. You would like to order salad for a starter and your main course is chicken steak. Also, your drink is orange juice. Make a conversation between you and a waiter/waitress.

เกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ (สำหรับตอนที่ 1-2)

การประเมิน	คะแนน	รายละเอียดของความสามารถในการพูด
ความรวดเร็วและความถูกต้องในการตอบคำถาม	1	หลังฟังคำถามจะสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องทันที การใช้ไวยากรณ์ถูกต้อง
	0.5	ตอบคำถามได้ถูกต้อง แต่ใช้เวลาในการตอบคำถามนาน ต้องถามซ้ำ 1-2 รอบ การใช้ไวยากรณ์ยังไม่ค่อยถูกต้อง
	0	ใช้เวลาในการตอบคำถามนาน ตอบคำถามยังไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถตอบคำถามได้ การใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ (สำหรับตอนที่ 3)

การประเมิน	คะแนน	รายละเอียดของความสามารถในการพูด
1. ความคล่องแคล่ว	4	พูดเป็นธรรมชาติทั้งหมด มีความต่อเนื่อง และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดเป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ มีความต่อเนื่อง แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	2	พูดไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน
	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ พูดเป็นคำ ๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้
2. ความถูกต้องในภาษาที่ใช้	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องทั้งหมด
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้องเลย
3. เนื้อหาสาระในการพูด	4	เนื้อหาถูกต้องทั้งหมด
	3	เนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	เนื้อหาถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	เนื้อหาไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดมาก
4. การออกเสียง	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงทั้งหมด
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นบางส่วน
	1	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

เกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ (สำหรับตอนที่ 4)

การประเมิน	คะแนน	รายละเอียดของความสามารถในการพูด
1. ความคล่องแคล่ว	4	พูดเป็นธรรมชาติทั้งหมด มีความต่อเนื่อง และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดเป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ มีความต่อเนื่อง แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	2	พูดไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน
	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ พูดเป็นคำ ๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้
2. ความถูกต้องในภาษาที่ใช้	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องทั้งหมด
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้องเลย
3. เนื้อหาสาระในการพูด	4	เนื้อหาถูกต้องทั้งหมด
	3	เนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	2	เนื้อหาถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	เนื้อหาไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดมาก
4. การออกเสียง	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงทั้งหมด
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นบางส่วน
	1	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
5. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด	4	แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ทั้งหมด
	3	แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่
	2	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ น้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือท่องจำ
	1	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบและน้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ

แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยที่

- 5 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีเจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ					
2	การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจความสำเร็จเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้					
5	การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
6	การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า					
7	ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้					
8	ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ					
9	การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำความรู้จักกับชาวต่างชาติ					
10	การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
11	การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ					

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
12	ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา					
13	ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
14	ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา					
15	ข้าพเจ้าสามารถพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี					
16	ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น					
17	ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน					
19	การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น					
20	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก ง
ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือ

สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

(ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร)

จำนวน 8 แผน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} , S.D.)								ภาพรวม (\bar{X} , S.D.)
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.88 0.17
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67 0.58	4.33 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.33 0.58	4.71 0.28
2. วัตถุประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.88 0.17
2.2 นำไปสู่การวัดและประเมินผลได้จริง	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.92 0.15
2.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ	4.67 0.58	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.88 0.17
3. เนื้อหาทางภาษา									
3.1 สอดคล้องกับบทเรียน	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
3.2 มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.92 0.15
3.3 สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
4. กระบวนการเรียนการสอน									
4.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
4.2 มีความเหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.33 0.58	4.33 0.58	4.67 0.58	4.71 0.28

สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

(ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร)

จำนวน 8 แผน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} , S.D.)								ภาพรวม (\bar{X} , S.D.)
	1	2	3	4	5	6	7	8	
4.3 มีลำดับขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนชัดเจน ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.92 0.15
4.4 กิจกรรมการเรียนการสอน น่าสนใจเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	4.84 0.18
4.5 เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.88 0.17
4.6 เน้นทักษะการพูดและมีทักษะอื่น มาบูรณาการอย่างเหมาะสม	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.96 0.12
5. สื่อการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.96 0.12
5.2 ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.88 0.17
5.3 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
6. การวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
6.2 เป็นการวัดตามสภาพจริง	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
6.3 สอดคล้องกับกระบวนการเรียน การสอน	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
ภาพรวม	4.78 0.38	4.82 0.29	4.95 0.09	4.93 0.12	5.00 0.00	4.93 0.09	4.97 0.03	4.85 0.23	4.90 0.08

เกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
 3.50 - 4.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก
 2.50 - 3.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมพอใช้
 ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมควรปรับปรุง

สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
(บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธี)

จำนวน 8 แผน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} , S.D.)								ภาพรวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8		
1. สาระสำคัญ										
1.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.00 0.00	4.33 0.58	4.33 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.33 0.58	4.33 0.58	4.33 0.58	4.50 0.36
2. วัตถุประสงค์การเรียนรู้										
2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.88 0.17
2.2 นำไปสู่การวัดและประเมินผลได้จริง	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
2.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.96 0.12
3. เนื้อหาทางภาษา										
3.1 สอดคล้องกับบทเรียน	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
3.2 มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.92 0.15
3.3 สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
4. กระบวนการเรียนการสอน										
4.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
4.2 มีความเหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	4.33 0.58	4.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	4.63 0.33

สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
(บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธี)
กับกลวิธี จำนวน 8 แผน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} , S.D.)								ภาพรวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	
4.3 มีลำดับขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนชัดเจน ตามการสอนที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธี	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	4.92 0.15
4.4 กิจกรรมการเรียนการสอน น่าสนใจเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.33 0.58	4.88 0.25
4.5 เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.92 0.15
4.6 เน้นทักษะการพูดและมีทักษะอื่นมาบูรณาการอย่างเหมาะสม	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.96 0.12
5. สื่อการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.67 0.58	4.92 0.15
5.2 ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.67 0.58	4.67 0.58	4.67 0.58	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	4.88 0.17
5.3 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
6. การวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
6.2 เป็นการวัดตามสภาพจริง	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
6.3 สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00	5.00 0.00
ภาพรวม	4.83 0.20	4.88 0.17	4.95 0.06	4.95 0.09	4.97 0.03	4.90 0.09	4.95 0.06	4.88 0.14	4.91 0.05

เกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

4.50 - 5.00	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมพอใช้
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมควรปรับปรุง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC)

คำชี้แจง เกณฑ์การให้คะแนนค่า IOC

-1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด

0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่

+1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
1. สามารถพูดให้ข้อมูลส่วนบุคคล						
1) How was your weekend?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
2) Where did you go?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
3) Do you like travelling?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
4) What do you do in your free time?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
5) Do you like to shop online?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
6) What do you usually buy?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
7) What is your favourite colour?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
8) Okay, let's talk about food. What is your favourite food?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
9) How often do you eat out?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
10) Where is your favourite restaurant?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

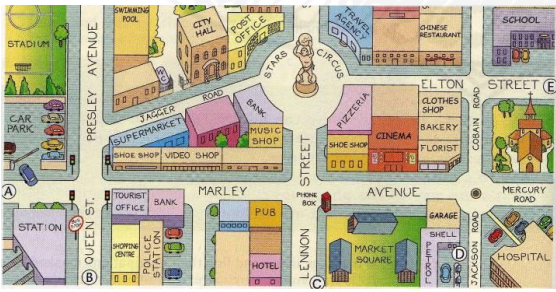
สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC) (ต่อ)

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
2. สามารถตอบคำถามตามสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการพูดขออนุญาต การขออนุมัติ การจองห้องพักในโรงแรม เป็นต้น						
<p>11. Pick up one picture. And make a sentence about asking for permission.</p> <p>A. take this chair</p> <p>B. open the window</p> <p>C. borrow your calculator</p> <p>D. leave class early</p>	+1	0	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC) (ต่อ)

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
12. When you see your friend wearing a new watch, you really like it and you want to give him/her a compliment. What will you say?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
13. Imagine you are wearing trending jeans, and your friend told you that he/she liked your jeans very much. How would you reply to that compliment?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
14. If you want to ask for price of a single room in a hotel, what will you say?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
15. Suppose you are going to the theatre with your brother named Frank, then you coincidentally meet an old friend named Katty. If you want them to know each other, what will you say?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
16. When you go to the shop because you want to buy a shirt, and a shop assistant greets you “Good morning. Can I help you?”, what will you reply to that?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC) (ต่อ)

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
17. What will you say if you want to ask for directions?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
18. If you would like to order orange juice, what will you say?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
19. When you what to ask your friend whether he/she went to the party last night, what will you say?	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
20. What will you say to a waiter/waitress when you want to ask for the bill?	+1	+1	0	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
3. สามารถพูดบรรยายเส้นทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้						
1) Telling how to go to a place based on the map given.						
	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC) (ต่อ)

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
2) Telling the directions how to go from our school to your house.	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
4. สามารถถาม-ตอบตามสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการซื้อเครื่องแต่งกาย การจองห้องพักในโรงแรม การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น						
1) You are going to Central Plaza Nakhon Si Thammarat to buy white trousers in the size of 40, and they cost 550 Baht. Make a conversation between you and a shop assistant.	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
2) You make a call to Coco Bella Hotel saying that you want to book a single room for 2 nights between 20th and 22nd of May 2022. You also ask him/her about the price, and ask whether it includes breakfast. Then, an operator tells you that it costs 850 Baht a night with breakfast included.	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการพูด (ค่า IOC) (ต่อ)

ข้อสอบ	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
3) Make a conversation between you and your friend about each other's weekend. Your conversation should include where you went, what you did, and how your weekend was.	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
4) You are having dinner at the restaurant. You would like to order salad for a starter and your main course is chicken steak. Also, your drink is orange juice. Make a conversation between you and a waiter/waitress.	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เกณฑ์การให้คะแนนค่า IOC

+1 คือ แน่ใจว่า ข้อคิดเห็นนั้นสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา

0 คือ ไม่แน่ใจว่า ข้อคิดเห็นนั้นสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่

-1 คือ แน่ใจว่า ข้อคิดเห็นนั้นไม่สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ ง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าประสบความสำเร็จเมื่อ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	+1	+1	0	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
5. การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและ ผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	0	+1	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการ พูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ได้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับ ชาวต่างชาติ	+1	0	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
9. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อ ข้าพเจ้าในการทำมาค้าขายกับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
10. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง

สรุปผลแบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
11. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา	0	+1	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	+1	0	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา	+1	+1	0	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง
15. ข้าพเจ้าสามารถพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
17. ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
18. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสมสอดคล้อง
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	2	0.67	เหมาะสมสอดคล้อง

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางแสดงคะแนนการหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนน
แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นักเรียน คนที่	ผู้ให้คะแนนคนที่ 1	ผู้ให้คะแนนคนที่ 2	ผู้ให้คะแนนคนที่ 3	\bar{X}	S.D.
1	24	23	26	24.33	1.5
2	21	22	26	23.00	2.6
3	25	27	24	25.33	1.5
4	26	22	26	24.67	2.3
5	21	22	22	21.67	0.6
6	24	26	25	25.00	1.0
7	13	17	14	14.67	2.1
8	21	21	21	21.00	0.0
9	22	22	22	22.00	0.0
10	26	27	25	26.00	1.0
11	21	22	26	23.00	2.6
12	13	17	14	14.67	2.1
13	14	17	16	15.67	1.5
14	14	17	14	15.00	1.7
15	14	16	16	15.33	1.2
16	24	27	26	25.67	1.5
17	22	22	25	23.00	1.7
18	14	17	14	15.00	1.7
19	24	23	25	24.00	1.0
20	22	22	24	22.67	1.2
21	24	22	26	24.00	2.0
22	14	17	15	15.33	1.5
23	15	16	13	14.67	1.5
24	16	17	14	15.67	1.5
25	14	16	16	15.33	1.2

ตารางแสดงคะแนนการหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนน
แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ผู้ให้คะแนนคนที่ 1	ผู้ให้คะแนนคนที่ 2	ผู้ให้คะแนนคนที่ 3	\bar{X}	S.D.
26	22	23	25	23.33	1.5
27	23	22	25	23.33	1.5
28	24	22	25	23.67	1.5
29	22	23	25	23.33	1.5
30	26	26	25	25.67	0.6
รวม	20.17	21.10	21.33	20.87	1.45

คะแนนก่อนเรียนของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เลขที่	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
1	15	14
2	15	15
3	15	13
4	15	13
5	14	13
6	13	11
7	14	11
8	15	11
9	11	11
10	12	11
11	11	10
12	11	11
13	10	10
14	10	10
15	11	10

เลขที่	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
16	17	16
17	17	17
18	17	17
19	18	17
20	17	16
21	17	17
22	17	18
23	17	17
24	16	17
25	17	17
26	14	15
27	14	15
28	15	15
29	15	14
30	15	13

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 ของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสาร
 (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
1	15	20
2	15	19
3	15	19
4	15	21
5	14	19
6	13	15
7	14	15
8	15	14
9	11	14
10	12	15
11	11	14
12	11	16
13	10	15
14	10	13
15	11	13

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
16	17	24
17	17	24
18	17	24
19	18	24
20	17	25
21	17	25
22	17	25
23	17	25
24	16	23
25	17	25
26	14	23
27	14	21
28	15	20
29	15	20
30	15	20

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มที่
เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
1	14	26
2	15	25
3	13	25
4	13	23
5	13	24
6	11	21
7	11	20
8	11	23
9	11	22
10	11	21
11	10	23
12	11	24
13	10	23
14	10	22
15	10	23

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (pretest)	คะแนนหลังเรียน (posttest)
16	16	29
17	17	29
18	17	27
19	17	28
20	16	27
21	17	29
22	18	28
23	17	28
24	17	28
25	17	28
26	15	26
27	15	25
28	15	24
29	14	24
30	13	26

คะแนนของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม
โดยการหาค่าที (t-independent)

Group Statistics

Group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Controlled group	30	19.67	4.278	0.781
Experimental group	30	25.03	2.646	0.483

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
	F	Sig.	t	df
Equal variances assumed	9.308	.003	-5.844	58
Equal variances not assumed			-5.844	48.353

Independent Samples Test

	t-test for Equality of Means			
	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Confidence... Lower
Equal variances assumed	.813	-5.367	.918	-7.205
Equal variances not assumed	.813	-5.367	.918	-7.213

Independent Samples Test

	t-test for Equality of Means 95% Confidence Interval of the...Upper
Equal variances assumed	-3.529
Equal variances not assumed	-3.521

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่มเป็นรายประเด็น

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ	2.27	0.52	น้อย	2.40	0.50	น้อย	.315
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย	2.30	0.53	น้อย	2.40	0.50	น้อย	.457
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.13	0.51	น้อย	2.23	0.57	น้อย	.475
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าประสบความสำเร็จเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.27	0.58	ปานกลาง	2.13	0.63	น้อย	.398
5. การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.17	0.46	น้อย	2.07	0.64	น้อย	.490
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	2.23	0.57	น้อย	2.13	0.63	น้อย	.521
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้	2.17	0.46	น้อย	2.17	0.59	น้อย	1.000
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ	1.87	0.51	น้อย	1.97	0.56	น้อย	.470

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่มเป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	
9. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำ ความรู้จักกับชาวต่างชาติ	1.93	0.52	น้อย	2.07	0.69	น้อย	.402
10. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญกับการศึกษาต่อใน ระดับที่สูงขึ้น	1.87	0.73	น้อย	1.90	0.48	น้อย	.835
11. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญต่อการประกอบ อาชีพ	2.13	0.78	น้อย	2.07	0.64	น้อย	7.18
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าเป็นความสามารถ ของคนที่มีการศึกษา	2.07	0.69	น้อย	2.00	0.59	น้อย	.689
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้า สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	2.20	0.48	น้อย	2.00	0.69	น้อย	.201
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบ สำเนียงของเจ้าของภาษา	2.33	0.48	น้อย	2.03	0.56	น้อย	.029
15. ข้าพเจ้าสามารถพูด เลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็น อย่างดี	2.27	0.45	น้อย	2.13	0.51	น้อย	.286
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการ ฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพิ่มมากขึ้น	2.13	0.35	น้อย	1.93	0.69	น้อย	.162
17. ข้าพเจ้าคิดว่า การพูด ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น และท้าทายความสามารถ	2.00	0.26	น้อย	2.13	0.68	น้อย	.321

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่มเป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	
18. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ได้พูด ภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้น เรียน	2.07	0.45	น้อย	2.07	0.58	น้อย	1.000
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออก มากขึ้น	2.07	0.45	น้อย	2.23	0.57	น้อย	.213
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูด ภาษาอังกฤษ	1.90	0.61	น้อย	2.17	0.53	น้อย	.075
ค่าเฉลี่ยรวม	2.12	0.33	น้อย	2.11	0.35	น้อย	.940

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรายประเด็น

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ	2.27	0.52	น้อย	3.40	0.50	ปานกลาง
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย	2.30	0.53	น้อย	3.37	0.49	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.13	0.51	น้อย	3.30	0.53	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประสบความสำเร็จเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.27	0.58	ปานกลาง	3.40	0.81	ปานกลาง
5. การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.17	0.46	น้อย	3.47	0.73	ปานกลาง
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	2.23	0.57	น้อย	3.63	0.72	มาก
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้	2.17	0.46	น้อย	3.73	0.74	มาก
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ	1.87	0.51	น้อย	3.47	0.68	ปานกลาง

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
9. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำ						
ความรู้จักกับชาวต่างชาติ	1.93	0.52	น้อย	3.53	0.82	มาก
10. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	1.87	0.73	น้อย	3.43	0.73	ปานกลาง
11. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ	2.13	0.78	น้อย	3.43	0.73	ปานกลาง
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา	2.07	0.69	น้อย	3.43	0.63	ปานกลาง
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	2.20	0.48	น้อย	3.50	0.73	ปานกลาง
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา	2.33	0.48	น้อย	3.50	0.68	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้าสามารถพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี	2.27	0.45	น้อย	3.33	0.66	ปานกลาง
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	2.13	0.35	น้อย	3.40	0.62	ปานกลาง
17. ข้าพเจ้าคิดว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ	2.00	0.26	น้อย	3.40	0.62	ปานกลาง

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
18. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน	2.07	0.45	น้อย	3.40	0.62	ปานกลาง
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น	2.07	0.45	น้อย	3.53	0.57	มาก
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	1.90	0.61	น้อย	3.50	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.12	0.33	น้อย	3.46	0.40	มาก

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการ
จัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
เป็นรายประเด็น

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้ พูดภาษาอังกฤษ	2.40	0.50	น้อย	4.57	0.50	มากที่สุด
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็น ทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย	2.40	0.50	น้อย	4.77	0.43	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.23	0.57	น้อย	4.60	0.62	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าประสบ ความสำเร็จเมื่อสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้	2.13	0.63	น้อย	4.57	0.50	มากที่สุด
5. การพูดภาษาอังกฤษมี ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.07	0.64	น้อย	4.33	0.61	มาก
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจใน ตัวข้าพเจ้า	2.13	0.63	น้อย	4.40	0.56	มาก
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าการพูด ภาษาอังกฤษทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้นได้	2.17	0.59	น้อย	4.43	0.57	มาก
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะสื่อสารกับ ชาวต่างชาติ	1.97	0.56	น้อย	4.50	0.51	มาก

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการ
จัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
เป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกรหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
9. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำ ความรู้จักกับชาวต่างชาติ	2.07	0.69	น้อย	4.67	0.48	มากที่สุด
10. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญกับการศึกษาต่อใน ระดับที่สูงขึ้น	1.90	0.48	น้อย	4.50	0.51	มาก
11. การพูดภาษาอังกฤษมี ความสำคัญต่อการประกอบ อาชีพ	2.07	0.64	น้อย	4.67	0.55	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าเป็นความสามารถ ของคนที่มีการศึกษา	2.00	0.59	น้อย	4.67	0.55	มากที่สุด
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้า สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	2.00	0.69	น้อย	4.50	0.57	มาก
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบ สำเนียงของเจ้าของภาษา	2.03	0.56	น้อย	4.40	0.56	มาก
15. ข้าพเจ้าสามารถพูด เลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็น อย่างดี	2.13	0.51	น้อย	4.50	0.51	มาก
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการ ฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพิ่มมากขึ้น	1.93	0.69	น้อย	4.43	0.57	มาก
17. ข้าพเจ้าคิดว่า การพูด ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น และท้าทายความสามารถ	2.13	0.68	น้อย	4.67	0.48	มากที่สุด

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
เป็นรายประเด็น (ต่อ)

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
18. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน	2.07	0.58	น้อย	4.40	0.50	มาก
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น	2.23	0.57	น้อย	4.50	0.51	มาก
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	2.17	0.53	น้อย	4.43	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.11	0.35	น้อย	4.53	0.23	มากที่สุด

คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม
โดยการหาค่าที (t-independent)

Group Statistics

Group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Controlled group	30	3.4583	.39872	.07280
Experimental group	30	4.5250	.22771	.04157

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
	F	Sig.	t	df
Equal variances assumed	3.426	.069	-12.724	58
Equal variances not assumed			-12.724	46.099

Independent Samples Test

	t-test for Equality of Means			
	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Confidence...Lower
Equal variances assumed	.000	-1.06667	.08383	-1.23447
Equal variances not assumed	.000	-1.06667	.08383	-1.23540

Independent Samples Test

	t-test for Equality of Means 95% Confidence Interval of the...Upper
Equal variances assumed	-.89886
Equal variances not assumed	-.89793

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	11 มกราคม 2538
สถานที่เกิด	อำเภองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2561
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนธราภิวัฒก์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ตำแหน่ง	ครู (คศ.1)

